

Revistă lunară de informații și inspirație pentru așteptătorii revenirii Domnului Hristos

Curierul Adventist

octombrie 2011

Sfințirea Sabatului

Sfințirea Sabatului
și managementul
afacerilor 14

Provocări vechi
pentru timpuri noi 17

Oricât ar costa! 21

Importanța viziunii
despre Marea Luptă 24

Curierul Adventist

DUMINICĂ	LUNI	MARȚI	MIERCURI	JOI	VINERI	SĂMBĂȚĂ
1	2	3	4	5	6	7

**SFINȚIȚI
SABATURILE MELE!**

Sumar

- 3 Editorial** *Virgiliu Peicu*
O altă fraudă
- 4 Document**
Respectarea Sabatului – principii generale
- 14 Document**
Sfințirea Sabatului și managementul afacerilor – principii generale
- 17 Interviu**
Provocări vechi pentru timpuri noi
- 21 Experiențe**
Oricât ar costa!
- 24 Special** *Robert W. Olson*
Importanța viziunii despre Marea Luptă
- 28 Știri**
- 30 Pagina copiilor** *Camelia Ghejan*
Descoperirea unor copii
- 31 De la inimă la inimă** *Teodor Huțanu*
Sabatul – reformă urgentă

„Iată, Eu vin curând...”

Misiunea noastră este să-L înălțăm pe Domnul Isus Hristos prin prezentarea de experiențe ale dragostei Lui nemărginite, prin prezentarea de articole și știri, ajutându-l astfel pe cititor să-L cunoască mai bine pe Mântuitorul și să aibă o speranță vie în apropiata Lui revenire.

Curierul Adventist

Anul LXXXVIII, octombrie 2011

Publicația oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România

Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii

Director
Iacob Pop

Redactor-șef
Virgiliu Peicu

Redactor
Iosif Diaconu

Consultanți
Teodor Huțanu, Ioan Câmpian-Tătar, Eduard Călugăru, Georgel Pirlitu, Paul Pauliuc, Lucian Cristescu, Mihai Maur, Romeo Asanache, Daniel Delcea

Colaboratori speciali
Romică Sîrbu, Nelu Burcea, Ciprian Iorgulescu, Daniel Chirileanu, Marius Munteanu, Constantin Dinu

Corectură
Ramona Cristea

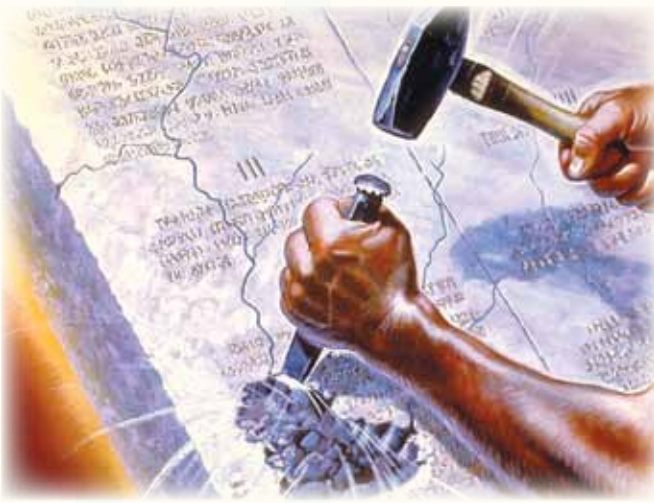
Grafică și tehnoredactare
Irina Toncu

Adresa de corespondență
Curierul Adventist, str. Erou lăncu Nicolae, nr. 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190

E-mail: curierul@adventist.ro
Web site: www.curieruladventist.ro

Imprimare
Tipografia Fast Print,
Str. Țepeș Vodă, nr. 111, sect. 2, București, tel. 021 323 00 20
Fax. 021 323 00 40

ISSN 1220-6725

O altă FRAUDĂ

M-am născut într-o familie cu puternice legături denominaționale. Am beneficiat de dragostea și generozitatea părinților comunității, care permanent îmi arătau specificul nostru adventist. De copil, am observat că Sabatul era în mijlocul atenției credincioșilor adventiști. Și eu doream să fiu un bun credincios adventist. Când am învățat să scriu, am alcătuit o listă în care treceam toate regulile despre care aflu că este necesar să le țin pentru a deveni un bun păzitor al Sabatului. Am realizat o listă lungă și, atunci când o priveai, constatai că păzirea Sabatului era o problemă greoaie și complicată. Când am început să am probleme la școală pentru că nu mergeam sâmbăta la cursuri, regretam că nu aveam aceeași zi de odihnă ca toată lumea. Atunci am aflat că ceilalți vor să țină sâmbăta în ziua de duminică.

În mintea mea de copil, am înțeles că aceasta era o fraudă. Era greu de înțeles pentru mine. Cum să ții sâmbăta în zi de duminică? Mai târziu am observat că totuși erau două păziri diferite. Păzirea sâmbetei trebuia să urmărească scopul lui Dumnezeu de a comemora creațiunea și de a arăta ce înseamnă odihna mântuirii în Hristos. Regulile de pe lista mea prindeau sens când le asociai cu bucuria mântuirii și a întâlnirii cu Isus. Odihna din ziua duminicii nu însemna altceva decât a te elibera de serviciu, a-ți împlini hobby-urile și dorințele personale. Duminica urmărea să te simți bine. Era ziua simțurilor libere, când aveai dreptul să te gândești la tine și, poate, să te rogi Cerului să-ți asigure mai multe endorfine. Chiar și preocupările spirituale trebuia să-ți ofere plăcerea adâncă a simțurilor și a siguranței.

Cât despre Isus, El nu era decât un mijloc prin care se realizau țintele plăcerilor personale. Când am înțeles diferența reală dintre cele două închinări, fraudă schimbării Sabatului mi-a fost clară. În același timp, am întâlnit obiecții privitoare la legalismul păzirii Sabatului. Pe unii, sfîntirea Sabatului îi făcea nefericiți și, într-adevăr, regulile de pe lista mea privitoare la păzirea Sabatului aveau nevoie de spiritul libertății în Hristos și de bucuria mântuirii despre care vorbește Pavel în Evrei 4:9 – „Rămâne dar o odihnă ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu.” Căci Sabatul trebuie să fie simbolul odihnei pe

care o capeți prin iertarea și mântuirea Domnului Isus. Este o bucurie a libertății, pe care nu poți să o explici și să o înțelegi decât dacă o trăiești.

Și astfel, ani de zile am cercetat, am adunat dovezi istorice și m-am bucurat să dovedesc fraudă celor care pretind că țin Sabatul (sâmbăta) într-o zi de duminică.

Cu ochii pe impostorii istoriei, pe legea duminicală a lui Constantin cel Mare, pe diferitele ordine ale Vaticanului, pe abuzurile apostaziei creștine de-a lungul secolelor, am intrat în mileniul al treilea încercând să păstrăm bucuria Sabatului și n-am observat cum se naște o altă fraudă spirituală, care este în curs de desfășurare. Ea se furișează în bisericile noastre, în programul nostru de Sabat, în sufletul și spiritualitatea noastră. Nu mă refer la cei care vor să țină sâmbăta în zi de duminică, ci la cei care vor să țină duminica în zi de sâmbătă.

Nu, nu este o greșală de exprimare. Interesul tot mai multor credincioși pentru a face din Sabat o zi a fericirii personale „cu mai puțin Isus” a dus la o a doua fraudă, adică la transferarea spiritului de sărbătoare duminicală în ziua sâmbetei. Astfel se fură Sabatului calitatea de odihnă a întâlnirii personale cu Isus și se pune în loc împlinirea plăcerilor personale fără Hristos.

Da, este o fraudă să muți Sabatul în zi de duminică, dar rămâne aceeași fraudă și atunci când aduci spiritul duminicii în păzirea Sabatului. A te comporta în Sabat ca într-o zi de sărbătoare duminicală afectează și distruge subtil baza spirituală a celui care crede în revenirea lui Isus.

A sosit vremea să ne completăm avertismentul: Nu trăiți duminica, sabatul fals, ca pe o zi de Sabat, dar nu trăiți nici Sabatul ca pe o zi de duminică!

„Dacă îți vei opri piciorul în ziua Sabatului, ca să nu-ți faci gusturile tale în ziua Mea cea sfântă, dacă Sabatul va fi desfătarea ta, ca să sfîntești pe Domnul, slăvindu-L, și dacă-l vei cinsti, neurmând căile tale, neîndeletnicindu-te cu treburile tale și nededându-te la flecării, atunci te vei putea desfăta în Domnul, și Eu te voi sui pe înălțimile țării, te voi face să te bucuri de moștenirea tatălui tău Iacov, căci gura Domnului a vorbit.” (Isaia 58:13,14) ■

Virgiliu Peicu este redactorul-șef al revistei **Curierul Adventist**.

Respectarea Sabatului

– principii generale –

Acest document poate fi consultat în limba engleză, accesând site-ul oficial al Bisericii Adventiste: <http://adventist.org/beliefs/other-documents/other-doc6.html>. El a fost publicat și în numerele 2 și 3 din anul 2009 ale revistei *Elder's Digest*. Documentul a fost publicat în limba română și în broșura *Sfințirea Sabatului* (2011).

Introducere (de George W. Reid)

Acest articol a fost pregătit de o comisie specială, desemnată în anul 1981 de către membrii Conferinței Generale pentru a analiza felul în care adventiștii de ziua a șaptea păzesc Sabatul în diferite părți ale lumii, precum și diversele provocări cu care se confruntă credincioșii adventiști în încercarea de a respecta Sabatul Domnului.

Raportul acestei comisii a fost prezentat Conferinței Generale întrunită în sesiune în anul 1985 și a fost admis de către delegații ei prin vot. Raportul nu se dorește a fi un set de legi ecleziastice, ci o aducere la cunoștință a rezultatelor cercetării tuturor aspectelor legate de păzirea cu credincioșie a Sabatului. Ca atare, acesta constituie o sumă de recomandări cuprinzând punctul de vedere al comisiei formate din adventiști din întreaga lume. Acest document a fost prezentat bisericii în urma cercetării Scripturii și a reflectării cu profunzime asupra modului cel mai potrivit de a păstra și respecta ziua sfântă a Domnului, oferită lui Adam și Evei ca parte a creației.

Activitatea acestei comisii s-a bazat pe studiul atent al Bibliei și al Spiritului Profetic, având ca sarcină să ofere recomandări privind felul în care trebuie să abordăm provocările contemporane legate de păzirea Sabatului. De aceea, cititorul va găsi recomandări precise cu privire la subiectul abordat. Studiul a fost prezentat cu scopul de a

încuraja unitatea cu privire la respectarea Sabatului în cadrul Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, care reprezintă cea mai numeroasă comunitate creștină ce recunoaște sâmbăta ca zi de odihnă, fiind prezentă în peste 200 de națiuni ale lumii.

Scop și perspective

Obiectivul principal al acestui document ce abordează respectarea Sabatului este să le ofere sfaturi și principii generale membrilor bisericii care își doresc o experiență mai intensă și mai semnificativă a păzirii Sabatului. Este de așteptat ca acesta să constituie un imbold pentru o reformă reală la scară mondială în privința respectării Sabatului.

Având în vedere faptul că, în întreaga lume, comunitatea credincioșilor întâmpină numeroase probleme în privința respectării Sabatului ca urmare a contextului cultural și ideologic în care trăiesc, s-a încercat luarea în considerare a acestor dificultăți. Intenția acestui document nu este aceea de a trata toate problemele

legate de Sabat, ci mai degrabă de a prezenta principiile biblice și îndrumările Spiritului Profetic ce îi vor ajuta pe membrii bisericii în efortul lor de a urma călăuzirea Domnului.

Sperăm ca sfaturile oferite în document să se dovedească folositoare. Totuși, în ul-

timă instanță, deciziile luate în circumstanțe critice trebuie motivate de credința personală și de încrederea în Domnul Isus Hristos.

DUMINICĂ

LUNI

MARTI

MIERCURI

JOI

VINERI

SÂMBĂȚĂ

1

2

3

4

5

6

7

„Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o...” (Geneza 2:3)

Sabatul – asigurarea relației noastre cu Dumnezeu

Sabatul cuprinde întreaga noastră relație cu Dumnezeu. El reprezintă un semn al acțiunilor trecute, prezente și viitoare ale lui Dumnezeu pentru noi. Sabatul protejează prietenia omului cu Dumnezeu și asigură timpul esențial pentru dezvoltarea acesteia. Sabatul clarifică relația dintre Dumnezeu și familia omenească, fiindcă arată că Dumnezeu este Creatorul, într-o vreme când ființele umane și-ar dori să uzurpe poziția lui Dumnezeu în univers.

În acest veac al materialismului, Sabatul le îndreaptă atenția oamenilor spre cele spirituale și personale. A nu-ți aminti de ziua Sabatului ca să o sfințești este un fapt cu consecințe grave. Se va ajunge la denaturări și, în cele din urmă, la distrugerea relației cu Dumnezeu.

Când este păzit, Sabatul este un martor al odihnei ce provine din încrederea pusă doar în Dumnezeu ca susținător al nostru, ca fundament al mântuirii noastre și ca temelie a speranței noastre pentru viitor. Astfel, Sabatul este o desfătare, fiindcă am intrat în odihna lui Dumnezeu și am acceptat invitația de a fi părtași cu El.

Când ne cere să ne aducem aminte de ziua Sabatului, Dumnezeu vrea să ne amintim de El.

Principiile și teologia respectării Sabatului

Natura și scopul Sabatului. Sabatul își are originea la creație, când Dumnezeu S-a odihnit de lucrarea Sa în ziua a șaptea (Gen. 1–3). Sabatul reprezintă un semn etern al legământului veșnic dintre Dumnezeu și copiii Săi, pentru ca ei să știe cine i-a creat (Exodul 31:17) și cine îi sfințește (Exodul 31:13; Ezech. 20:12) și să Îl recunoască drept Domn și Dumnezeu al lor (Ezech. 20:20).

Unicitatea Sabatului. Sabatul este o ocazie specială de a ne închina lui Dumnezeu, Creatorul, Răscumpărătorul și Domnul vieții, cu care familia omenească va fi reunită la cea de-a doua venire. Porunca Sabatului constituie centrul Legii morale, ca sigiliu al autorității lui Dumnezeu. Din moment ce este un simbol al relației de iubire dintre Dumnezeu și copiii Săi de pe pământ, ființele umane sunt datorate să respecte acest dar, în sensul că vor face tot ce le stă în putere ca să promoveze și să participe la activități

care îi vor ajuta să întemeieze și să consolideze o relație de durată cu Dumnezeu. Astfel, poporul Său se va implica doar în acele activități îndreptate spre Dumnezeu și spre semenii, și nu în ceea ce are tendința de a satisface eul și de a sluji intereselor personale.

Universalitatea Sabatului. Universalitatea Sabatului își are rădăcina în creație. Astfel, privilegiile și responsabilitățile sunt valabile pentru toate națiunile, toate zonele și toate categoriile de oameni. (Vezi Exodul 20:11; 23:12; Deut. 5:15; Is. 56:1-8.) Respectarea Sabatului are de-a face cu toți membrii unei familii, inclusiv cu copiii, și se extinde chiar la „străinul care este în casa ta” (Exodul 20:10).

Durata Sabatului. Date biblice: Sabatul începe la sfârșitul celei de-a șasea zile a săptămânii și durează o zi, până în seara următoare (Gen. 1; Marcu 1:32). Acest timp coincide cu apusul soarelui. Deși e dificil de făcut o delimitare clară a orei la care apune soarele, cel ce păzește Sabatul îl va începe la încheierea zilei, încheiere marcată de micșorarea luminii.

Principiile respectării Sabatului. Deși nu tratează direct multe dintre întrebările specifice pe care le avem cu privire la păzirea actuală a Sabatului, Biblia ne oferă principii generale aplicabile azi. (Vezi Ex. 16:29; 20:8-11; 34:21; Is. 58:13; Neemia 13:15-22.)

„Legea interzice activitatea profană în ziua de odihnă a Domnului; truda pentru câștigarea existenței trebuie să înceteze; nicio activitate pentru plăcere lumească sau pentru profit nu este îngăduită în această zi, ci, așa cum Dumnezeu Și-a încheiat lucrarea de creație și S-a odihnit în Sabat și l-a binecuvântat, tot la fel, omul trebuie să-și părăsească ocupațiile vieții de zi cu zi și să consacre orele sfinte odihnei sănatoase, închinării și faptelor sfinte.” (Hristos, *Lumina lumii*, pag. 207, în orig.)

Însă această idee nu presupune inactivitate totală. Atât Vechiul, cât și Noul Testament ne invită să ne îngrijim de nevoile altora și să le alinăm suferințele, fiindcă Sabatul este o zi bună pentru toți, în special pentru cei umili și oprimați (Ex. 23:12; Mat. 12:10-13; Marcu 2:27; Luca 13:11-17; Ioan 9:1-21).

Totuși nici chiar faptele bune făcute în Sabat nu trebuie să umbrească principala caracteristică a zilei Sabatului, și anume odihna (Gen. 2:1-3). Aceasta include atât odihna fizică (Ex. 23:12), precum și odihna spirituală în Dumnezeu (Mat. 11:28). Cea din urmă îl determină pe cel ce ține Sabatul să caute prezența și comuniunea cu Dumnezeu în închinare (Is. 48:14), atât în meditație tăcută (Mat. 12:1-8), cât și în închinare publică (2 Împ. 4:23; 11:4-12; 1 Cron. 23:30; Is. 56:1-8). Obiectivul este recunoașterea lui Dumnezeu drept Creator și Răscum-părător (Gen. 2:1-3; Deut. 5:12-15) și acest timp trebuie petrecut cu familia și comunitatea (Is. 56:1-8).

Sabatul și autoritatea Cuvântului lui Dumnezeu.

Ellen White subliniază că porunca Sabatului este unică, deoarece cuprinde sigiliul Legii lui Dumnezeu. Doar ea „poartă atât numele, cât și titlul Dătătorului Legii. Ea Îl numește Creatorul cerului și al pământului și astfel demonstrează dreptul Său de a primi venerație și închinare mai presus de oricine. În afara acestui principiu, nu mai există în Decalog un altul care să demonstreze prin autoritatea cui este dată Legea” (*Tragedia veacurilor*, pag. 452, în orig.).

Sabatul, ca semn al Creatorului, ne îndreaptă atenția spre stăpânirea și autoritatea Sa. De aceea, respectarea demnă a Sabatului indică acceptarea lui Dumnezeu drept Creator și Stăpân și recunoașterea autorității Sale asupra întregii creații, inclusiv asupra fiecărei persoane în parte. Păzirea Sabatului se bazează pe autoritatea Cuvântului lui Dumnezeu. Nu există nicio altă rațiune logică pentru aceasta.

Ființele umane au libertatea de a intra în legătură cu Creatorul universului ca și cu un prieten personal.

Cei care țin Sabatul se pot confrunta uneori cu opoziție din cauza legământului făcut cu Dumnezeu de a sfinți ziua Sabatului. Cei care nu Îl recunosc pe Dumnezeu drept Creator al lor consideră că încetarea lucrului în Sabat doar din motivații religioase este un lucru arbitrar sau inexplicabil. Respectarea semnificativă a Sabatului atestă faptul că

viața noastră este trăită acum în ascultare de Cuvântul lui Dumnezeu. Sabatul va fi un test special în vremea sfârșitului. Credinciosul va trebui să aleagă dacă să rămână loial lui Dumnezeu sau autorității omenești (Apoc. 14:7,12).

Relația dintre cămin, viața de familie și Sabat

Introducere. Viața familială este temelia respectării adecvate a Sabatului. Doar atunci când fiecare în parte ține Sabatul cu conștiinciozitate în cămin și când își asumă responsabilitățile încredințate lui ca membru al familiei, biserica în întregime va dezvălui lumii bucuriile și privilegiile zilei sfinte a lui Dumnezeu.

Familii diferite. În timpul nostru, există mai multe tipuri de familii: de exemplu, familia formată din soț, soție și copii; familia formată din soț și soție, dar fără copii; familia formată dintr-un singur părinte și copii (în care părintele trebuie să îndeplinească rolul de mamă și de tată, deoarece partenerul a decedat sau a divorțat); familia în care o persoană nu s-a căsătorit niciodată sau care este singură din cauza morții partenerului

sau a divorțului și nu are copii; sau familia în care doar unul dintre părinți este membru al bisericii. Când se abordează nevoile și problemele acestor categorii de persoane, trebuie să se țină cont de faptul că unele dintre principiile și sugestiile formulate se vor aplica tuturor grupurilor, iar altele vor avea un caracter mai specific.

Două instituții sfinte – familia și Sabatul. „La început”, Dumnezeu a pus bărbatul și femeia în Grădina Edenului, care constituia căminul lor. Tot „la început”, Dumnezeu le-a dat ființelor omenești Sabatul. Aceste două instituții, familia și Sabatul, sunt dependente una de cealaltă. Ambele sunt darurile lui Dumnezeu. De aceea, ambele sunt sacre, cea din urmă întărind și îmbogățind într-un mod unic

legătura cu cea dintâi.

Prietenia apropiată este un element important al familiei. Relațiile apropiate de prietenie cu alte ființe umane sunt, de asemenea, un element important al Sabatului. Prin intermediul lor, familiile se apropie mai mult de Dumnezeu, iar membrii familiilor se apropie mai mult unii de alții. Din această perspectivă, relația Sabatului cu familia este deosebit de importantă.

Responsabilitatea adulților ca îndrumători. Când l-a ales pe Avraam ca tată al poporului ales, Dumnezeu a zis: „Eu îl cunosc și știu că are să poruncească fiilor lui și casei lui după el” (Gen. 18:19). Așadar reiese clar responsabilitatea enormă încredințată adulților de a asigura în cămin bunăstarea spirituală a copiilor lor. Atât prin îndrumări, cât și prin exemplu, ei trebuie să le ofere copiilor un conținut și o atmosferă ce vor face din Sabat o desfătare și un lucru atât

de important al vieții creștine, încât, după ce pleacă de acasă, ei să continue obiceiurile deprinse în copilărie.

Potrivit cu porunca: „Să le întipărești [poruncile lui Dumnezeu] în mintea copiilor tăi” (vezi Deut. 6:4-9), membrii în vârstă ai familiei trebuie să-i învețe pe copii să-L iubească pe Dumnezeu și să păzească poruncile Lui. Ei ar trebui să-i învețe să-I fie credincioși lui Dumnezeu și să urmeze învățăturile Sale.

Copiii ar trebui încă de mici să participe la închinarea în familie, astfel încât închinarea în Casa lui Dumnezeu să devină o prelungire a obiceiului deprins acasă. De asemenea, ar trebui învățați de mici că e important să participe la serviciile divine, că adevărata respectare a Sabatului înseamnă să mergi la Casa lui Dumnezeu ca să te închini și să studiezi Biblia. Adulții ar trebui să le ofere copiilor un exemplu prin participarea la serviciile divine din Sabat, iar, când vor crește, copiii vor ști să decidă ce e valoros în viață. Pe măsură ce cresc și se maturizează, copiii ar trebui învățați, prin discuții și prin studiu biblic, despre semnificația Sabatului, despre relația acestuia cu viața creștină și despre caracterul veșnic al Sabatului.

Pregătirea pentru Sabat. Pentru ca Sabatul să fie păstrat cum se cuvine, întreaga săptămână trebuie programată în așa fel încât fiecare membru să fie gata să întâmpine ziua sfântă a lui Dumnezeu atunci când ea sosește. Aceasta înseamnă că membrii adulți ai familiilor vor face planuri ca toate treburile casei – cumpărarea și prepararea hranei, pregătirea hainelor și toate celelalte lucruri necesare vieții zilnice – să fie încheiate înainte de apusul soarelui. Ziua de odihnă devine pivotul în jurul căruia se învârtă roata întregii săptămâni. Când se apropie vineri seara și apusul soarelui, adulții și copiii pot să întâmpine Sabatul cu mintea liniștită, cu toate pregătirile încheiate și cu casa gata pentru a petrece următoarele 24 de ore împreună cu Dumnezeu și cu ceilalți. Copiii pot contribui la pregătirea pentru Sabat prin îndeplinirea sarcinilor lor, care trebuie să fie potrivite

cu vârsta lor. Modul în care familia abordează deschiderea Sabatului la apusul soarelui și modul în care petrece acest timp vor crea contextul în care vor fi primite binecuvântările pe care Domnul vrea să le dea în această zi.

Îmbrăcămintea adecvată pentru Sabat. În Sabat dimineața, când se pregătesc să plece la biserică, adulții pot să-și învețe copiii, prin îndrumări și exemple, despre faptul că un mod de a-I da cinste lui Dumnezeu în casa Sa este îmbrăcarea unor haine curate și reprezentative, adecvate culturii în care trăiesc.

Importanța Școlii de Sabat. Acolo unde copiii nu pot merge la școli adventiste, Școala de Sabat devine cel mai important mijloc de instruire religioasă din afara căminului. Valoarea acestui studiu biblic nu poate fi subliniată îndeajuns. De aceea, părinții trebuie să participe la serviciile divine din Sabat dimineața și să facă pe cât posibil să îi ia și pe copii cu ei.

Activități de familie în Sabat. În cele mai multe țări, masa de prânz luată împreună cu familia în Sabat este punctul culminant al săptămânii. Spiritul de veselie și de părtășie sfântă, însușit de la trezire și continuat pe parcursul serviciilor de închinare de la biserică, se intensifică. Liberă de atmosfera distracțiilor profane, familia poate discuta pe teme de interes comun și poate întreține starea sufletească potrivită acestei zile.

Atunci când natura sacră a Sabatului a fost înțeleasă și când există o relație de iubire între părinți și copii, toți vor încerca să împiedice amestecul orelor sfinte cu muzica, radioul, casetele video și programele de televiziune, ziarele, cărțile și revistele lumești.

După-amiaza de Sabat va fi petrecută, pe cât posibil, în activități împreună cu familia – explorând natura, făcând vizite misionare celor izolați, bolnavi sau celor care au nevoie de încurajare și participând la întâlniri organizate în biserică. Pe măsură ce copiii cresc, activitățile se vor lărgi ca să cuprindă alți copii de aceeași vârstă din biserică, având mereu în minte întrebarea: „Mă ajută această activitate să înțeleg mai bine natura adevărată și sacralitatea Sabatului?” Astfel, respectarea adecvată a Sabatului în familie va avea o influență veșnică.

Respectarea Sabatului și activitățile recreative

Introducere. Respectarea Sabatului include atât închinarea, cât și părtășia. Invitația de a ne bucura de amândouă este deschisă și generoasă. În Sabat, închinarea la Dumnezeu are loc, de obicei, într-o comunitate de credincioși. Aceeași comunitate oferă părtășie. Atât închinarea, cât și părtășia asigură posibilitatea nelimitată de a-L lăuda pe Dumnezeu și de a însușești viața creștinilor. Atunci când una dintre ele este distorsionată sau folosită greșit, atât lauda față de Dumnezeu, cât și însușeșirea personală sunt în pericol. Fiind un dar al lui Dumnezeu pentru noi, Sabatul ne aduce o adevărată bucurie în Domnul. El este o ocazie în care credincioșii pot recunoaște și se pot bucura de posibilitățile oferite de Dumnezeu. Astfel, pentru credincios, Sabatul este o desfătare.

Factori ce pot tulbura respectarea Sabatului. Sabatul poate fi tulburat cu ușurință de elemente străine de spiritul lui. În experiența închinării și a părtășiei, credinciosul trebuie să fie permanent atent la factorii străini care îl împiedică să înțeleagă sfințenia Sabatului. Semnificația sfințeniei Sabatului este amenințată în mod special de părtășia și de activitățile nepotrivite. Spre deosebire de acestea, sfințenia Sabatului este înălțată atunci când Creatorul rămâne în centrul acestei zile sfinte.

Fenomene culturale în respectarea Sabatului. Este important să se știe că fiecare creștin îi aduce închinare lui Dumnezeu și ține Sabatul în timpul și în cultura în care trăiește. Este posibil ca și istoria, și cultura să ne condiționeze în mod greșit și să ne distorsioneze valorile. Recurgând la cultură, ne putem face vinovați de găsirea unei scuze ca să participăm la activități sportive și recreative care sunt incompatibile cu sfințenia Sabatului. De exemplu, exercițiile fizice intense și diferite forme de turism nu sunt în armonie cu adevărata respectare a zilei de Sabat.

Orice încercare de a reglementa păzirea Sabatului dincolo de principiile biblice, prin realizarea unei liste cu ceea ce e interzis în Sabat, va dăuna experienței spirituale sănătoase. Creștinul își va verifica experiența legată de Sabat în funcție de principii. El știe că principalul scop al Sabatului este acela de a consolida relația pe care o are cu Dumnezeu. Astfel, sunt acceptabile activitățile călăuzite de principiile biblice și cele care contribuie la consolidarea acestei relații.

Din moment ce nimeni nu poate evalua corect motivațiile personale ale altora, creștinul trebuie să fie atent să nu-și critice frații de credință care trăiesc

în alte contexte culturale și care participă în Sabat la activități recreative pe care ei le aprobă.

În călătorie, turiștii adventiști trebuie să se străduiască să țină Sabatul cu credincioșii din zona în care se află. Respectând sfințenia zilei a șaptea, se recomandă ca ei să evite participarea la excursii care au ca scop vizitarea obiectivelor turistice și activitățile profane.

Bisericele și instituțiile bisericești

Atunci când stabilește anumite principii și reguli pentru întreaga biserică și pentru instituțiile ei, biserica trasează un exemplu de respectare a Sabatului pentru membri în ansamblu. Membriilor le revine responsabilitatea de a aplica principiile adevăratei păziri a Sabatului în viața lor. Biserica îi poate ajuta prin a le pune la dispoziție principiile păzirii Sabatului așa cum se găsesc ele în Biblie și în Spiritul Profetic, dar nu poate ține locul conștiinței lor.

Rolul bisericii și al familiei în activitățile din Sabat după-amiază. Pastorul și biserica locală au responsabilitatea de a asigura în Sabat activități bine planificate pentru copii, tineri, adulți și bătrâni, pentru familii și pentru cei necăsătoriți, subliniind că e important ca Sabatul să fie o zi de bucurie, închinare și odihnă. Activitățile bisericii trebuie să completeze, și nu să înlocuiască, activitățile din familie.

Muzica în Sabat. Muzica are un impact puternic asupra stării sufletești și asupra emoțiilor unui individ. Conducătorii bisericilor vor selecta muzica și interpretii, ca să consolideze atmosfera de închinare din Sabat și relația personală cu Dumnezeu. Repetițiile de cor ar trebui evitate în timpul serviciilor obișnuite din Sabat.

Activitățile din afara comunității¹. Deși pot participa la anumite tipuri de activități de asistență socială pentru studenții, tinerii și săracii din orașe sau din împrejurimi, creștinii vor manifesta totuși un spirit exemplar de păzire consecventă a Sabatului. Când sunt implicați în activități în școli cu program prelungit sau în școli speciale pentru copii și tineri, vor alege materii și lecții diferite de materiile și lecțiile profane din timpul săptămânii, inclusiv activități ce contribuie la dezvoltarea spirituală. Plimbările în natură sau în împrejurimi pot înlocui pauzele; plimbările în natură sau drumețiile ce presupun un efort minim pot înlocui materiile și lecțiile seculare.

Sărbătoarea Secerișului. Practica generală a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea este de a sărbători Ziua Secerișului în celelalte zile ale săptămânii. Acolo unde se

obișnuiește ca această sărbătoare să fie în Sabat, trebuie să fie planificată în așa fel încât toți participanții să crească spiritual.

Colectele în Sabat. Doctrina slujirii creștine se găsește în toată Biblia. Dăruirea are un loc bine stabilit în serviciile divine. Când se face apel pentru colectă, trebuie să se mențină sacralitatea serviciului divin și sacralitatea Sabatului.

Nunțile în Sabat. Serviciul religios de cununie este sfânt și nu încalcă prin el însuși spiritul respectării Sabatului. Totuși cele mai multe nunți presupun o activitate considerabilă și aproape inevitabil apare o atmosferă profană în pregătirea lor și a meselor. Pentru ca spiritul Sabatului să nu se piardă, oficierea nunților în Sabat trebuie descurajată.

Înmormântările în Sabat. În general, adventiștii ar trebui să evite oficierea înmormântărilor în Sabat. În unele tipuri de climă și în anumite condiții, totuși trebuie să se facă înmormântările fără întârziere, chiar dacă e Sabat. În astfel de cazuri, aranjamentele trebuie făcute în prealabil cu antreprenorii de pompe funebre și cu angajații care lucrează la cimitir, ca aceștia să îndeplinească cele necesare pentru cel decedat înainte de ziua Sabatului, reducând astfel lucrul și agitația în Sabat. În unele situații, serviciul de înmormântare poate fi oficiat în Sabat, iar înhumarea poate avea loc mai târziu.

Instituțiile de sănătate ale adventiștilor de ziua a șaptea. Instituțiile adventiste de sănătate asigură unicul contact pe care mulți oameni îl pot avea cu Biserica Adventistă. Spitalele adventiste trebuie să fie mai mult decât simple instituții de îngrijire a sănătății. Ele au privilegiul unic de a da mărturie creștină 24 de ore din 24 populației

¹ Se aplică și la activități de tip Școala Biblică de Vacanță sau TinServ.

pe care o deserveșc. În plus, ele au privilegiul de a prezenta mesajul Sabatului prin propriul exemplu oferit în fiecare săptămână.

Prin tratarea bolnavilor și alinarea celor suferinzi chiar și în Sabat, Hristos ne-a dat un exemplu pe care îl putem urma, el constituind baza întemeierii și funcționării instituțiilor adventiste de sănătate. O instituție care oferă tratament medical publicului trebuie să fie pregătită să slujească nevoilor bolnavilor și suferinzilor indiferent de oră sau zi.

Așadar, fiecare instituție are o mare responsabilitate de a formula și implementa reglementări care să reflecte modelul lui Hristos și să aplice principiile de respectare a Sabatului așa cum se găsesc ele în Scriptură și cum sunt prezentate de Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea. Administratorii au responsabilitatea specială de a supraveghea ca toate departamentele să mențină adevăratul spirit al păzirii Sabatului prin instituirea de proceduri adecvate acestei zile și prin vegherea ca respectarea ei să nu se facă în mod neglijent.

Se recomandă punerea în aplicare a următoarelor principii de păzire a Sabatului:

1. Asigurarea îngrijirii medicale de urgență, ori de câte ori e necesar, cu toată inima, cu voioșie și cu multă competență. Totuși nici instituțiile adventiste și nici medicii sau dentiștii adventiști nu ar trebui să facă acest lucru și nu ar trebui să ofere alte servicii în Sabat la fel ca în celelalte zile ale săptămânii.

2. Încetarea oricăror activități obișnuite ce pot suferi amânare. De obicei, acest lucru înseamnă închiderea completă a acelor secții și departamente care nu au legătură imediată cu îngrijirea pacienților și menținerea unui număr minim de personal calificat în celelalte departamente, care să se ocupe de urgențe.

3. Amânarea diagnosticării și a serviciilor de tratament opționale. Deciziile în privința a ceea ce e necesar sau ceea ce reprezintă o urgență trebuie luate de medicul care se îngrijește de pacientul respectiv. Dacă se abuzează de acest privilegiu, consiliul administrativ al spitalului trebuie să se ocupe de această situație. Personalul neadministrativ nu ar trebui implicat în astfel de decizii și nu ar trebui să fie obligat să îl (ii) tragă la răspundere pe medicul (medicii) respectiv(i). Neînțelegerile pot fi evitate printr-un regulament clar destinat cadrelor medicale, în care să fie prevăzută îndeplinirea numai a acelor proceduri chirurgicale, de diagnosticare sau terapeutice care nu pot fi amânate din cauza stării pacientului. Dacă personalul angajat va primi explicații clare cu privire la aceste lucruri în momentul angajării, vor fi evitate multe neînțelegeri și greșeli.

Operațiile care pot fi amânate trebuie descurajate sau programate vinerea. Procedurile astfel programate îl determină pe pacient să stea în spital în weekend și, prin urmare, va pierde mai puține zile lucrătoare. Totuși aceasta înseamnă că prima zi postoperatorie, în care e nevoie de obicei de cea mai intensă îngrijire medicală, va fi Sabatul.

4. Închiderea birourilor administrative și întreruperea oricăror afaceri obișnuite. Deși e posibil să fie necesară internarea și externarea pacienților în Sabat, se recomandă evitarea scrierii chitanțelor și a perceperii taxelor. Păzirea Sabatului nu ar trebui să fie niciodată un motiv de iritare pentru cei pe care încercăm să-i servim și să-i salvăm, ci mai degrabă semnul distinctiv al unor „copii ai luminii” (Efes. 5:8; *Faptele apostolilor*, pag. 260, în orig.).

5. Faceți din Sabat o zi specială pentru pacienți, oferindu-le o amintire de neuitat a misionarismului creștin. Păzirea devotată a Sabatului este mult mai ușor de realizat într-o instituție unde predomină angajații adventiști. Prezentarea corectă a Sabatului se poate realiza prin intermediul personalului credincios angajat în îngrijirea pacienților și poate avea o influență hotărâtoare în viața celor de altă credință.

6. Îngrijirea directă a bolnavilor este o activitate potrivită pentru toate zilele săptămânii; boala nu ține seama de calendar. Cu toate acestea, atunci când alcătuiesc programul de lucru, instituțiile de sănătate ar trebui să țină seama de convingerile religioase sincere, de obiceiurile și practicile fiecărui angajat sau de cele ale unui posibil angajat. Instituția respectivă trebuie să asigure modalități rezonabile de înlesnire a respectării acestor convingeri religioase, în afară de situația în care se constată că o astfel de înlesnire ar îngreuna în mod nedorit funcționarea ei. Se știe că fiecare individ are o concepție diferită cu privire la cât de adecvat este lucrul în Sabat. Nici biserica și nici instituțiile ei nu pot îndeplini rolul de conștiință pentru niciunul dintre angajații acestora. Dimpotrivă, trebuie să se facă ajustări potrivit conștiinței fiecăruia.

7. Opoziția față de presiunile pentru coborârea standardelor adventiste. Unele instituții au fost forțate de către comunități, de personalul medical și/sau de angajați (unde majoritatea era alcătuită din neadventiști) să renunțe sau să facă mai flexibile principiile și practicile referitoare la Sabat, astfel încât să fie la fel ca orice altă zi. În unele cazuri s-au făcut presiuni ca să se asigure toate serviciile în Sabat și, în schimb, să fie reduse duminica. Trebuie să ne opunem cu fermitate unor astfel de acțiuni. Conformarea poate duce la reexaminarea serioasă a relației pe care o are o astfel de instituție cu biserica.

8. Instruirea angajaților neadventiști cu privire la principiile de respectare a Sabatului practicate de instituție. În momentul angajării, fiecărui neadventist trebuie să i se aducă la cunoștință principiile adventiștilor și mai ales reglementările instituționale cu privire la păzirea Sabatului. Deși poate că nu cred la fel ca noi, neadventiștii trebuie să știe chiar de la început ce așteptări are instituția de la ei pentru a-și îndeplini obiectivele.

9. Stimularea atitudinii de misionarism creștin neîntrerupt la angajații adventiști. E posibil ca angajații neadventiști să intre în contact cu angajații adventiști doar în cadrul instituției în care lucrează. În fiecare relație cu aceștia trebuie să se manifeste prietenia, amabilitatea și iubirea, așa cum au fost exemplificate în viața și lucrarea Marelui Medic. Compasiunea pentru cei bolnavi, atitudinea altruistă față de semenii, dorința de a sluji și credințioșia nelimitată față de Dumnezeu și față de biserică se pot dovedi a fi o mireasmă de viață spre viață. Păzirea Sabatului este în aceeași măsură un privilegiu și o onoare, dar și o datorie. Nu ar trebui să devină niciodată împovăraătoare sau insuportabilă nici pentru cei ce îl păzesc și nici pentru cei din jurul lor.

Lucrul în Sabat în spitalele neadventiste. În vreme ce este esențial ca în instituțiile medicale să se mențină un minimum de activitate pentru bunăstarea pacienților, în instituțiile neadventiste, în care orele din Sabat nu presupun o ușurare a îndatoririlor obișnuite, angajații adventiști sunt datori să-și amintească principiile care reglementează toate activitățile în Sabat. Pentru evitarea situațiilor în care membrii bisericii noastre sunt confrunțați cu problema Sabatului în instituțiile neadventiste, se recomandă ca:

1. Atunci când se angajează în spitale neadventiste, să aducă la cunoștință superiorilor principiile de respectare a Sabatului și să solicite un program de lucru care să îi scutească de îndeplinirea îndatoririlor în Sabat.

2. Acolo unde programul de lucru sau alți factori fac posibil acest lucru, adventiștii ar trebui să-și identifice în

mod clar îndatoririle pe care le pot îndeplini cu sârguință în Sabat.

3. Acolo unde nu se pot asigura înlesnirile de mai sus, membrii vor face din credințioșia față de cerințele lui Dumnezeu un lucru primordial și se vor reține de la activitatea obișnuită.

Instituțiile adventiste de învățământ. Liceele adventiste au un rol major în formarea obiceiurilor de respectare a Sabatului la generațiile viitoare de membri ai bisericii, iar colegiile și universitățile contribuie în mare măsură la formarea mentalității pastorilor și a altor categorii profesionale. De aceea este important ca atât teoria, cât și punerea în practică a modului în care se pot fructifica binecuvântările Sabatului să fie cât mai aproape posibil de idealul acestor instituții.

Aplicarea acestui principiu presupune următoarele aspecte:

1. Pregătirea adecvată pentru Sabat;
2. Marcarea deschiderii și încheierii zilei de Sabat;
3. Activități adecvate comunității școlii: servicii divine de închinare, ore de rugăciune, mărturie etc.
4. Menținerea îndatoririlor necesare la minimum, de preferat fiind ca acestea să fie încredințate unor voluntari, și nu celor care le îndeplinesc în mod obișnuit în timpul săptămânii;
5. Servicii divine de închinare înălțătoare și, de preferat, servicii divine care să formeze deprinderile de închinare ce se așteaptă din partea comunităților școlare.
6. Activități adecvate și variate în Sabat după-amiază.
7. Structurarea programului săptămânal în așa fel încât Sabatul să fie așteptat cu nerăbdare, ca punct culminant al săptămânii, și nu ca preludiu al diverselor activități de sâmbătă seara.
 - a. *Bufetul cu autoservire.* Cantina școlii deservește elevii, părinții care vin în vizită și alți oaspeți; aceasta nu ar trebui să fie deschisă publicului în Sabat. Pentru a evita comercializarea inutilă în timpul sfânt, fiecare instituție ar trebui să asigure în afara orelor Sabatului un mod de a plăti serviciile oferite.
 - b. *Participarea cadrelor didactice la ședințele cu celelalte cadre din domeniu.* În unele țări, adventiștii au privilegiul de a participa la cursuri de formare profesională, pentru a fi la curent cu noile tendințe din domeniul lor de activitate. Poate e tentant să credem că participarea la aceste cursuri în Sabat ar fi justificată. Totuși se recomandă ca personalul didactic să participe la serviciile de închinare, și nu la ședințele cu personalul didactic.

- c. *Posturile de radio.* Posturile de radio care aparțin anumitor colegii pot fi o binecuvântare pentru comunitățile școlii. Pentru a profita la maximum de aceste binecuvântări, realizarea programelor în timpul Sabatului trebuie să reflecte filosofia bisericii. Apelurile pentru colecte în Sabat trebuie făcute în așa fel încât să se mențină sfințenia acestei zile.
- d. *Turnee pentru promovarea anumitor proiecte.* Pentru a menține spiritul de închinare în Sabat, turneele trebuie planuite în așa fel încât să se reducă ori să se evite călătoria în Sabat și să se asigure cât mai mult timp posibil pentru închinarea împreună cu ceilalți credincioși. Orele Sabatului nu trebuie dedicate călătoriei destinate susținerii unui anumit program sâmbătă seara.
- e. *Respectarea Sabatului în instituțiile pentru pregătirea pastorilor.* Pastorii au marea responsabilitate de a forma viața spirituală a bisericii prin exemplul personal. De aceea, instituțiile care oferă instruire viitorilor pastori și soțiilor lor trebuie să-i ajute pe studenți să-și formeze o filosofie corectă cu privire la respectarea Sabatului. Îndrumarea adecvată primită în școală poate fi de ajutor în experimentarea unei reînviări veritabile a bucuriei Sabatului în viața lor și, în egală măsură, în viața bisericii.
- f. *Examenle în Sabat.* Adventiștii care trebuie să susțină examenle necesare în Sabat, în școli neadventiste sau în consiliile de administrație ale școlilor care trebuie să primească acreditări din partea specialiștilor, se confruntă cu probleme speciale. În aceste situații, le recomandăm să propună schimbarea orelor de examinare în altă zi a săptămânii. Biserica trebuie să-și încurajeze membrii să țină cu grijă Sabatul și, acolo unde e posibil, să le solicite autorităților în măsură să le asigure atât posibilitatea de a respecta ziua Domnului, cât și posibilitatea de a participa la examene.

Când este păzit, Sabatul este un martor al odihnei ce provine din încrederea pusă doar în Dumnezeu ca susținător al nostru, ca fundament al mântuirii noastre și ca temelie a speranței noastre pentru viitor. Astfel, Sabatul este o desfătare, fiindcă am intrat în odihna lui Dumnezeu și am acceptat invitația de a fi părtași cu El.

Alegerea profesiilor și relația lor cu Sabatul

Declarație de principiu. *Viziunea biblică asupra Sabatului include atât o dimensiune divină, cât și una umană (Mat. 12:7,8).*

Din perspectivă divină, Sabatul îl invită pe credincios să-și reînnoiască legământul cu Dumnezeu prin încetarea activităților zilnice pentru a se închina lui Dumnezeu mai liber și deplin (Exodul 20:8-11; 31:15,16; Is. 58:13,14). Din perspectivă umană, Sabatul îl cheamă pe credincios să sărbătorească iubirea creatoare și răscumpărătoare a lui Dumnezeu prin manifestarea milei și preocupării față de alții (Deut. 5:12-15; Mat. 12:12; Luca 13:10-12; Ioan 5:1-17). Astfel, Sabatul înseamnă întreruperea oricărei activități, cu scopul cinstirii lui Dumnezeu și al împlinirii faptelor de iubire și bunătate față de semenii.

Activități esențiale și urgente. Pentru a susține sfințenia Sabatului, adventiștii trebuie să fie înțelepți în ceea ce privește alegerea profesiei și să se lase călăuziți de o conștiință luminată de Duhul Sfânt. Experiența ne arată că anumite profesii îi pot împiedica să se închine Creatorului lor în Sabat fără a fi implicați în activități profane. Acest lucru înseamnă că ei vor evita tipurile de profesii care, deși esențiale funcționării acestei societăți avansate din punct de vedere tehnic, pot pune probleme în ceea ce privește păzirea Sabatului.

Scriptura și Spiritul Profetic vorbesc clar despre îndatoririle pe care le avem față de semenii noștri, chiar și în ziua de Sabat. Astăzi, mulți dintre cei cu profesii ce implică salvarea de vieți și bunuri sunt chemați să acționeze în cazuri de urgență. Ocuparea sfârșitului de săptămână în mod regulat cu activități urgente și bine plătite sau acceptul de a lucra doar în weekend, pentru a mări bugetul familiei, nu este în armonie cu principiile de respectare a Sabatului date de Hristos. Participarea la intervenții de urgență în care se riscă pierderea vieții și a siguranței este destul de diferită de câștigarea existenței prin angajarea regulată în astfel de ocupații în Sabat, care sunt, de obicei, însoțite de activități comerciale, profane sau de rutină. (Vezi Mat. 12:11; Luca 13:16.) Neparticiparea la Casa lui Dumnezeu și lipsa părtașiei cu ceilalți credincioși în Sabat pot duce la răcirea vieții spirituale.

Mulți dintre angajatorii din instituțiile așa-numite esențiale fac cu toată inima ajustări pentru păzitorii Sabatului. Acolo unde acest lucru nu e posibil, membrii trebuie să revadă cu atenție principiile biblice referitoare la păzirea Sabatului și, în lumina lor, să-și examineze tipul de activitate, mediul, cerințele slujbei și motivațiile personale, înainte de a merge la lucru în Sabat. Ei ar trebui să-L întrebe pe Domnul, la fel ca Pavel pe drumul spre Damasc: „Doamne, ce vrei să fac?” Când biruie această atitudine a credinței, suntem convinși că Domnul îl va îndruma pe credincios să-I distingă voia și îi va oferi putere și înțelepciune să o urmeze.

Decizii morale referitoare la păzirea Sabatului.

Privilegiile Sabatului sunt uneori interzise de organizațiile militare, educative, politice sau de alt tip. Pentru a preveni și/sau pentru a ameliora aceste situații regretabile, trebuie luate în considerare următoarele sugestii:

Un reprezentant al bisericii, de preferat directorul Departamentului Libertate Religioasă, să fie permanent la curent cu noile tendințe ce ar putea submina libertatea închinării în Sabat. Atunci când este necesar, acest reprezentant să abordeze autoritățile responsabile și să mijlocească atunci când se întrevide un posibil efect negativ asupra adventiștilor printr-un act legislativ sau printr-o anume prevedere. [Acest lucru poate preveni adoptarea unor legi ce ar putea interzice privilegiile Sabatului.]

Membrii adventiști trebuie încurajați să susțină prin credință principiul păzirii Sabatului, indiferent de circumstanțe, bazându-se pe asigurarea că Dumnezeu va onora consacrarea lor.

Membrii bisericii trebuie să le ofere ajutor spiritual, moral și, dacă e necesar, sprijin temporar celorlalți membri care au probleme cu Sabatul. Acest sprijin va întări consacrarea față de Domnul nu numai a membrilor care au probleme cu Sabatul, ci și a bisericii în întregime.

Cumpărarea de bunuri și plățirea serviciilor în Sabat

1. Sabatul este menit să asigure libertatea spirituală și bucuria tuturor (Exodul 20:8-11). Creștini fiind, trebuie să susținem acest drept uman fundamental, care ne-a fost dat fiecăruia de Creatorul nostru. Ca regulă generală, cumpărarea de bunuri, servirea mesei la restaurant și plățirea serviciilor oferite de alții trebuie evitate, deoarece nu sunt în armonie cu principiile și practicile cu privire la păzirea Sabatului.

2. Mai mult, activitățile comerciale menționate mai sus pot îndepărta gândurile de la sfințenia Sabatului. (Vezi Neemia 10:31; 13:15.) Printr-o planuire atentă, cumpărăturile necesare împlinirii nevoilor previzibile din Sabat pot fi făcute în prealabil.

Călătoriile în Sabat. Deși călătoriile în Sabat pot fi necesare pentru a participa la activitățile specifice acestor zile, nu ar trebui ca acestea să devină o activitate profană; de aceea, trebuie făcute pregătiri în prealabil.

Combustibilul pentru mașină și alte nevoi trebuie asigurate înainte de începutul Sabatului. Călătoriile cu mijloacele de transport pentru interese personale sau de afaceri trebuie evitate.

Tratarea unei probleme de angajare. Când un membru al bisericii consideră că e necesar să demisioneze dintr-o anumită funcție sau dacă își pierde locul de muncă din cauza Sabatului și este reangajat de biserică într-o activitate similară, unde, din cauza faptului că este una esențială, i se solicită lucrul în Sabat, se recomandă următoarele:

1. o explicare minuțioasă a caracterului esențial al activității încredințate membrului respectiv;
2. organizația trebuie să depună toate eforturile pentru a se asigura că doar aspectele esențiale ale noului loc de muncă vor fi îndeplinite în Sabat, iar administratorii trebuie să îi explice totodată celui nou-angajat scopurile religioase și obiectivele fundamentale ale instituției angajatoare;
3. va fi adoptat un program prin rotație, pentru ca membrul care poate accepta cu conștiinciozitate această lucrare în Sabat să poată sărbători pe deplin și în mod regulat ziua de Sabat.

Lucrul în ture. Când este angajat al unei instituții în care i se cere să lucreze în schimburi, membrul adventist poate fi solicitat să lucreze în Sabat sau o parte din Sabat. În această situație, el trebuie să ia în considerare următoarele aspecte:

1. să încerce să fie un angajat cât mai bun și cât mai valoros, iar angajatorul să nu-și permită să-l piardă;
2. dacă apare vreo problemă, membrul să încerce să o rezolve prin abordarea personală a șefului/directorului, pentru a obține o înlesnire cu bunăvoință acestuia;
3. să îi sugereze angajatorului una dintre următoarele înlesniri:
 - a. un program de lucru flexibil,
 - b. preluarea unui schimb mai puțin dorit,
 - c. schimbul de ture cu un alt angajat sau
 - d. lucrul în zilele de sărbătoare.
4. Dacă angajatorul refuză să ajusteze programul, membrul ar trebui să caute imediat ajutorul pastorului și al reprezentantului Departamentului Libertate Religioasă, în țările unde acesta există. ■

„Dacă Sabatul va fi desfătarea ta, ca să sfințești pe Domnul, slăvindu-L, și dacă-l vei cinsti, neurmând căile tale, neîndeletnicindu-te cu treburile tale și nededându-te la flecării, atunci te vei putea desfăta în Domnul...”

(Isaia 58:13,14)

Sfințirea Sabatului (sâmbetei) și managementul afacerilor – principii generale –

Acest document a fost aprobat de către Comitetul Uniunii de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România în ședința din 14 iulie 2011. Documentul este rezultatul activității Comisiei pentru Sabat din cadrul Uniunii de Conferințe. Pentru realizarea acestuia au fost consultate persoane avizate din următoarele instituții: Conferința Generală a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, Institutul de Cercetări Biblice, Fundația „Ellen White” (White Estate) și Institutul Teologic Adventist. Documentul a fost publicat în limba română și în broșura *Sfințirea Sabatului* (2011).

Introducere

Sabatul este semnul adevăratului Dumnezeu. Toți oamenii care vor să Îi fie loiali Celui care deține autoritatea legitimă în univers sunt chemați să își manifeste credința și atașamentul respectând Sabatul. De la Geneza (Gen. 2:2,3) și până la Apocalipsa (Apoc. 14:6,7), închinarea autentică este orientată spre Creatorul cerului și al pământului prin respectarea zilei a șaptea – sâmbăta.

Începând cu anul 1990, în țara noastră s-au deschis posibilități și au fost create facilități pentru întreprinderi și inițiative personale. Acest lucru a început să aibă impact și asupra Bisericii Adventiste; frați și surori au pus în aplicare proiecte și au deschis firme mai mari sau mai mici.

Ca păzitori ai adevăratei zile de închinare, inevitabil au apărut dificultăți și tensiuni între desfășurarea activității și respectarea Cuvântului lui Dumnezeu cu privire la Sabat. Aceste tensiuni au generat nevoia unei orientări potrivite în ceea ce privește păzirea Sabatului. Astfel, prin documentul de față, dorim să prezentăm câteva principii de bază cu privire la sfințirea Sabatului și desfășurarea activității în organizații ai căror patroni sau manageri sunt membri adventiști.

Ziua a șaptea din săptămână a fost pusă deoparte de Dumnezeu încă de la creație. Omul este chemat să dedice în exclusivitate acest timp închinării și relației cu Creatorul. De aceea, orice activitate pentru profit care nu constituie un păcat în celelalte zile nu poate fi desfășurată în Sabat.

- „În ziua a șaptea, Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse. Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui, pe care o zidise și o făcuse.” (Geneza 2:2,3)
- „Șase zile să lucrezi și să-ți faci toate treburile. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă a Domnului, Dumnezeuului tău...” (Deut. 5:13,14)
- „Legea oprește lucrările pământești în ziua Domnului: munca pentru câștigarea hranei trebuie să înceteze, nicio osteneală pentru plăcere sau profit lumesc nu este îngăduită în această zi, ci, după cum Dumnezeu a încetat lucrarea creației, S-a odihnit în Sabat și l-a binecuvântat, tot așa și omul trebuie să părăsească ocupațiile de toate zilele și să închine orele acelea sfinte odihnei sănătoase, închinării și faptelor sfinte.” (*Viața lui Iisus*, ed. 2011, pag. 186)

Principiul general este ca toate acele lucrări și activități care suportă amânare să nu fie desfășurate în timpul sfânt al zilei de odihnă.

- „Lucrul care nu este necesar trebuie să fie cu strictețe evitat.” (*Patriarhi și profeți*, ed. 2011, pag. 306)
- „Vor exista întotdeauna îndatoriri de îndeplinit în Sabat pentru alinarea suferinței omenirii. Așa este drept și în conformitate cu Legea Aceluia care spune: «Milă voiesc, și nu jertfă!» Dar există primejdia de a cădea pe panta nepăsării în această privință și de a face ceea ce nu este necesar și esențial în Sabat.” (*Lucrarea misionară medicală*, pag. 50)

DUMINICĂ

LUNI

MARTI

MIERCURI

JOI

VINERI

SÂMBĂȚĂ

1

2

3

4

5

6

7

„Sfințiți Sabaturile* Mele, căci ele sunt un semn între Mine și voi.” (Ezechiel 20:20)

Prețul plătit de Dumnezeu pentru noi este infinit mai mare decât tot ceea ce am putea pierde noi din cauza păzirii Sabatului.

- „Dar lucrurile care pentru mine erau câștiguri le-am socotit ca o pierdere, din pricina lui Hristos. Ba încă și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Hristos.” (Fil. 3:7,8)
- „Oamenii pot spune: «Aș respecta Legea lui Dumnezeu dacă ar fi comod pentru mine și nu mi-ar afecta afacerile.» Domnul slavei S-a făcut sărac pentru binele nostru ca, prin sărăcia Lui, noi să ne îmbogățim. Hristos a plătit un preț nespus de mare pentru răscumpărarea omenirii, ca să ne poată purifica și înnobila și să facă din noi fii și fiice ale lui Dumnezeu.” (*Mărturii despre Sabat*, pag. 45)
- „Este de datoria lui (a asociatului adventist – n.r.) să întrerupă o astfel de legătură (cu partenerul necredincios care continuă afacerile și în Sabat – n.r.), oricât de mult ar pierde făcând așa.” (*Mărturii despre Sabat*, pag. 52)
- „Respectați sfințenia Sabatului, oricât v-ar costa aceasta.” (*Mărturii despre Sabat*, pag. 52)

Atât patronii, cât și angajații adventiști sau neadventiști ai acestora nu trebuie să întreprindă nicio activitate prin care să profaneze ziua Sabatului.

- „Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului, Dumnezeului tău: să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta.” (Exodul 20:10)
- „Există situații în care Domnul Hristos a îngăduit să se lucreze chiar și în Sabat, atunci când este vorba despre salvarea vieții oamenilor sau a animalelor. Dar, dacă încalcăm litera celei de-a patra porunci pentru propriul nostru avantaj financiar, noi devenim călcători ai Sabatului și ne facem vinovați de călcarea tuturor poruncilor.” (*Mărturii pentru biserică*, vol. 1, ed. 2010, pag. 447)

- „Împrejurările nu vor îndreptăți pe nimeni care lucrează în Sabat de dragul unui profit lumes.” (*Mărturii pentru biserică*, vol. 4, ed. 1999, pag. 264)
- „Un păzitor al Sabatului nu poate permite ca angajații săi, plătiți cu banii lui, să lucreze în Sabat.” (*Mărturii despre Sabat*, pag. 52)

Discuțiile despre afaceri și preocupările legate de acestea în timpul sfânt al zilei de odihnă sunt incompatibile cu respectarea Sabatului.

- „Voi care ziceți: «Când va trece luna nouă, ca să vindem grâul, și Sabatul, ca să deschidem grânarele?...» Domnul a jurat pe slava lui Iacov: «Niciodată nu voi uita niciuna din faptele lor!»” (Amos 8:5,7)
- „Păziți-vă gândul și limba! Pe aceia care discută despre afacerile lor și fac planuri în Sabat, Dumnezeu îi consideră ca angajându-se în ele. Nu trebuie să permitem minții noastre să se ocupe cu lucrurile pământești, ca să nu profanăm sfințenia Sabatului.” (*Mărturii despre Sabat*, pag. 50)
- „Cei care discută probleme de afaceri sau fac planuri în ziua Sabatului sunt priviți de Dumnezeu ca și când s-ar fi angajat realmente în afacerile respective. Pentru a păstra cu sfințenie Sabatul, trebuie să nu îngăduim nici chiar minții noastre să se ocupe de lucrurile cu caracter vremelnice.” (*Patriarhi și profeți*, ed. 2011, pag. 306)

Nu se vor încheia parteneriate cu persoane neadventiste, dacă acestea presupun lucrări sau activități în Sabat sau alte acțiuni contrare Legii lui Dumnezeu.

- „Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul? Ce înțelegere poate fi între Hristos și Belial? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios?” (2 Cor. 6:14,15)
- „Atunci, Eliezer, fiul lui Dodava, din Mareșa, a proorocit împotriva lui Iosafat și a zis: «Pentru că te-ai unit cu Ahazia, Domnul îți nimicește lucrarea.» Și corăbiile au fost sfărâmate și n-au putut să se ducă la Tarsis.” (2 Cron. 20:37)

* Conform DEX 2009.

- „Unii dintre cei care pretind că sunt de partea Legii lui Iehova profanează Sabatul într-o asemenea măsură încât încheie parteneriate cu aceia care nu au niciun respect pentru Sabat. Pretinșii păzitori ai Sabatului își pot înceta munca în ziua a șaptea, dar partenerii lor continuă lucrul. Cum pot privi îngerii această asociere, dacă, atunci când păzitorii Sabatului îngenunchează în închinare în Casa Domnului, partenerii lor continuă să lucreze la fel ca în orice altă zi? Cum privește Cerul zgomotul și dezordinea, zgomotul toporului și al cio-canului ce se înalță ca o sfidare a poruncilor? Poate Domnul să-l socotească nevinovat pe omul care se unește astfel cu călcătorii Sabatului?” (*Mărturii despre Sabat*, pag. 51, 52)

Trebuie ca patronii adventiști să își stabilească orarul pentru ziua de vineri astfel încât angajații lor să aibă suficient timp în vederea pregătirii corespunzătoare pentru Sabat.

- „Și Moise le-a zis: «Domnul a poruncit așa. Măine este ziua de odihnă, Sabatul închinat Domnului; coaceți ce aveți de copt, fierbeți ce aveți de fiert și păstrați până a doua zi dimineața tot ce va rămâne!»” (Ex. 16:23)
- „Ori de câte ori este cu puțință, cei care au personal în slujba lor ar trebui să le dea lucrătorilor lor liber în orele de vineri, de la prânz până la începutul Sabatului. Dați-le timp de pregătire, pentru ca ei să poată întâmpina ziua Domnului cu mintea liniștită. Printr-un astfel de procedeu, voi nu veți suferi nicio pagubă, nici chiar în cele trecătoare.” (*Mărturii pentru biserică*, vol. 6, ed. 1995, pag. 361)

Instituțiile adventiste care au ca scop împlinirea misiunii prin activități de ordin social, medical, educativ și evanghelistic trebuie să își organizeze programul astfel încât ziua Sabatului să fie serbată și respectată corespunzător.

- În instituțiile care au ca obiectiv domeniile amintite se recomandă „menținerea îndatoririlor necesare la minimum, de preferat fiind ca acestea să fie încredințate unor voluntari, și nu celor care le îndeplinesc în mod obișnuit în timpul săptămânii.” (Extras din capitolul *Respectarea Sabatului – principii generale*)
- „Sfătuim administratorii tuturor instituțiilor noastre să urmărească în mod atent ca, în ziua de Sabat, chiar și acele activități necesare să se desfășoare la un nivel minim.” (Declarația Conferinței Generale – consiliul anual 1960)

Sabatul va constitui testul autenticității credinței în conflictul final dintre Hristos și Satana. A ignora și a minimaliza importanța respectării lui în aceste vremuri de libertate poate însemna renunțarea definitivă la această poruncă în timpurile de încercare.

- „Când a aflat Daniel că s-a iscălit porunca, a intrat în casa lui, unde ferestrele odăii de sus erau deschise înspre Ierusalim, și de trei ori pe zi îngenunchea, se ruga și lăuda pe Dumnezeu lui, cum făcea și mai înainte.” (Daniel 6:10)
- „Timpul de încercare va veni asupra noastră, iar decretul va cere ca oricine nu va respecta prima zi a săptămânii să fie omorât. Cei care nu au respectat Sabatul așa cum ar fi trebuit, care și-au prețuit afacerile mai mult decât poruncile lui Dumnezeu vor călca Sabatul și vor respecta prima zi a săptămânii... Ei nu au învățat să se conformeze principiilor Sabatului, ci au căutat să adapteze Sabatul după cum le convenea. Având în vedere pregătirea lor de până acum, ei nu sunt mai pregătiți decât cel mai mare păcătos pentru a sta în ziua judecății.” (*Mărturii despre Sabat*, pag. 53)

Concluzie

Sabatul este ziua specială în care Dumnezeu Se întâlnește cu noi. Este privilegiul nostru ca, lăsând deoparte preocupările legate de afaceri și profit, să ne întâlnim cu Cel care a murit pentru noi.

Când avem de luat o decizie care implică păzirea Sabatului, un clar „Așa zice Domnul!” ne va ajuta să rămânem în siguranța ascultării de Dumnezeu. Căutând să împlinească voința divină, un păzitor al Sabatului va înțelege că întotdeauna vor fi domenii de activitate care sunt incompatibile cu sfințirea sâmbetei.

- „Dar Dumnezeu va avea un popor pe pământ care să susțină Biblia, și numai Biblia, ca măsură a tuturor învățăturilor și ca temelie a tuturor reformelor. Părerile oamenilor învățați, deducțiile științei, crezurile sau hotărârile consiliilor ecleziastice, atât de numeroase și contradictorii cum sunt și bisericile pe care ele le reprezintă, glasul majorității – nici una și nici toate acestea laolaltă nu trebuie privite ca dovadă pentru sau împotriva vreunui punct al credinței religioase. Înainte de a primi orice învățătură sau precept, trebuie să cerem un clar «Așa zice Domnul!» în sprijinul ei.” (*Tragedia veacurilor*, ed. 2002, pag. 521)
- „Noi trebuie să ne potrivim credința după un clar «Așa zice Domnul!»” (*Lucrarea misionară medicală*, pag. 93).
- „Ca adventiști de ziua a șaptea, apelăm pentru obiceii și tradiție la un clar «Așa zice Domnul!»” (*Mărturii pentru biserică*, vol. 5, ed. 1998, pag. 412)
- „Dacă dorim să fim îndrumați, să ne îndreptăm spre Cuvântul lui Dumnezeu. Să căutăm un «Așa zice Domnul!»” (*Minte, caracter, personalitate*, vol. 2, ed. 2000, pag. 323) ■

Provocări vechi pentru timpuri noi

– interviu cu oameni de afaceri adventiști,
cu privire la păzirea Sabatului –

Chiar dacă trăim vremuri în care libertatea religioasă este garantată de stat, totuși, în viața cotidiană, credinciosul întâmpină numeroase provocări. Acest lucru este valabil în mod deosebit atunci când caută un loc de muncă. Nu de puține ori, creștinul este pus să aleagă între a-și hrăni familia și a sfinți ziua de odihnă.

Tensiunea dintre ascultarea de Dumnezeu în privința Sabatului și cerințele cotidiene capătă forme și culmi noi în zona afacerilor. Aici, o decizie nu implică numai venitul unui individ, ci viața și supraviețuirea a zeci, sute și chiar mii de persoane. Am stat de vorbă cu câțiva frați, patroni și manageri, dorind să aflăm cum afectează păzirea Sabatului gestionarea unei afaceri.

DAN APOSTOL – proprietarul restaurantului vegetarian „SANTE” din Iași

Curierul Adventist: V-a preocupat vreodată gândul că este posibil să pierdeți clienți, din cauza faptului că restaurantul este închis în Sabat?

D. A.: Dumnezeu folosește legea compensației și pierderile aparente le transformă în mari binecuvântări. Am învățat din experiență că cel mai important lucru în viață nu este succesul material, ci să rămâi în orice vreme lângă Dumnezeu și să muncești cu seriozitate. În afaceri, calitatea este esențială. Dacă vei face așa, nu vei pierde clienți, ci, dimpotrivă, vei câștiga.

C. A.: Ne puteți împărtăși binecuvântările pe care le-ați primit ca urmare a păzirii Sabatului?

D. A.: La întrebarea aceasta aș dori să răspund folosind textele din Psalmii 128:1-6: „Ferice de oricine se teme de Domnul și umblă pe căile Lui! Căci atunci te bucuri de lucrul mâinilor tale, ești fericit și-ți merge bine. Nevasta ta este ca o viță roditoare înăuntrul casei tale; copiii tăi stau ca niște lăstari de măslin împrejurul mesei tale. Așa este binecuvântat omul care se teme de Domnul. Să te binecuvânteze Domnul din Sion, să vezi fericirea

Ierusalimului în toate zilele vieții tale și **să vezi pe copiii copiilor tăi.**” Acestea sunt binecuvântările pe care le-am primit din partea lui Dumnezeu și-I mulțumesc.

C. A.: Credeți că există compatibilitate între credințioșia față de Dumnezeu și afaceri?

D. A.: Cu siguranță, da. Oamenii credinței, precum Avraam, Iov, deși foarte bogați, au fost apreciați de Dumnezeu pentru credințioșia lor. De asemenea, ei au fost o binecuvântare și pentru cei din jur. Astăzi, într-un timp când mulți oameni sunt preocupați doar de lucrurile materiale, noi ne dorim ca, prin ceea ce facem, Dumnezeu să fie cunoscut și, de asemenea, să promovăm în societatea de astăzi valorile Bibliei și un stil de viață sănătos. ■

GHEORGHE ISTRATE – proprietar, SC Geana SRL, firmă de panificație și patiserie, din comuna Vama, județul Suceava

C. A.: Ați simțit vreodată că pierdeți clienți din cauza respectării Sabatului?

G. I.: Nu mă așteptam să mi se adreseze vreodată o asemenea întrebare. Dar, fiindcă m-ați întrebat, vă pot

spune că pe parcursul activității comerciale am avut o asemenea situație, o teamă de a pierde clienții. Experiența frumoasă a fost că nu am pierdut clienții, ci, din contră, am câștigat mai mulți. Pentru că suntem producători de pâine, clienții noștri (patroni de magazine) la început ne spuneau cam așa: „Înțeleg că voi nu lucrați sâmbăta, dar puneți pe altcineva să lucreze și nouă să ne livrați pâinea.” Le-am explicat de ce nu se poate, iar oamenii au fost înțelegători.

De asemenea, la magazinele proprii, clienții noștri s-au obișnuit să aștepte vinerea la rând pentru a cumpăra pâinea pentru Sabat, știind că în Sabat magazinul va fi închis. Așa că, deși aveam o teamă la început, datorită credincioșiei, perseverenței și calității, clienții nu s-au pierdut, ci au crescut, inclusiv vânzările.

C. A.: Ne puteți vorbi despre binecuvântările pe care le-ați primit ca urmare a păstrării Sabatului?

G. I.: Nu putem spune că păstrăm Sabatul pentru a primi binecuvântări din partea lui Dumnezeu, însă de-a lungul timpului am observat că ele nu întârzie să apară atunci când ești credincios și vrei să sfințești ziua de odihnă rânduită de Dumnezeu. Acestea sunt: sănătate, vindecare, putere de muncă, sprijin pentru continuarea activității comerciale și, în acest timp de criză, bucuria susținerii lucrării lui Dumnezeu, sponsorizarea diverselor proiecte spirituale, educaționale, de sănătate... Domnul să fie lăudat pentru toate binefacerile Lui!

C. A.: Poate un om de afaceri să fie și un bun creștin?

G. I.: Da. Aceste două noțiuni sunt perfect compatibile. În afaceri ai nevoie în primul rând de credincioșie și, dacă Dumnezeu te va binecuvânta cu acest mare dar, nu vei putea să întreprinzi decât afaceri cinstitute, corecte, transparente, indiferent de profitul pe care îl obții. Dacă afacerile se vor desfășura în sfera permisivității lui Dumnezeu, respectând principiile biblice și căutând să faci tot ce poți mai bine, ajutând și „pe cei mai neînsemnați frați”, am convingerea că acești oameni de afaceri vor auzi în curând cuvintele Mântuitorului: „Bine, rob bun și credincios... intră în bucuria Stăpânului tău.” ■

DĂNUȚ MARIN – producător de legume, din comuna Matca, județul Galați

C. A.: Ați simțit vreodată că pierdeți clienți din cauza respectării Sabatului?

D. M.: Nu, dimpotrivă, oamenii ne apreciază și ne caută pentru seriozitate, corectitudine și calitatea produselor. De asemenea, ei prețuiesc amabilitatea și relațiile frumoase pe care le păstrăm de ani de zile.

C. A.: Ne puteți vorbi despre binecuvântările pe care le-ați primit ca urmare a păstrării Sabatului?

D. M.: Întotdeauna am fost recunoscători Cerului pentru modul cum Dumnezeu a intervenit în viața noastră. Ceea ce am realizat până acum este doar rodul binecuvântării lui Dumnezeu și a muncii perseverente. Pe

lângă binefacerile Cerului, cum ar fi: sănătate, ocrotire, armonie în familie și multe binecuvântări spirituale, vă pot spune că, adesea, prețurile sunt mai bune duminică decât sâmbăta. Așadar Dumnezeu nu rămâne niciodată dator față de copiii Săi credincioși.

C. A.: Poate un om de afaceri să fie și un bun creștin?

D. M.: Da, cu mențiunea să fie bun creștin. Mă gândesc la patriarhii amintiți în Sfânta Scriptură. Ei, de regulă, nu erau oameni săraci, ci, dimpotrivă, oameni prosperi și foarte bogați. Dar cu toate acestea, pentru ei nu bogăția era importantă, ci credincioșia față de Dumnezeu. Într-un moment greu, Iov a putut să spună: „Domnul a dat, Domnul a luat; fie numele Său binecuvântat.” Deși astăzi lăcomia este o boală gravă a generației noastre, un om de afaceri creștin va căuta „mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui”, iar celelalte lucruri vor fi așezate pe un plan secundar. ■

EMIL PÂRVU – administrator, SC EMI AUTO 99 SRL (furnizor de piese auto), București

C. A.: Ce înseamnă Sabatul pentru un om de afaceri?

E. P.: Pentru mine, ca administrator al unei firme, Sabatul înseamnă o zi specială primită de la Dumnezeu, o zi în care mintea și inima sunt conectate la altfel de lucruri decât cele pe care le fac în mod obișnuit în cursul săptămânii, un timp pe care eu îl dedic lui Dumnezeu și familiei mele, lăsând în urmă problemele inerente care apar în cadrul firmei pe care o conduc.

C. A.: Care au fost momentele cele mai grele cu privire la Sabat de când aveți firma și cum le-ați rezolvat?

E. P.: Încă de la început, au fost probleme cu furnizorii de marfă, cu termenele de plată care aveau scadența în zilele de sâmbătă și, nu în ultimul rând, cu clienții care mă căutau în Sabat, iar eu nu puteam să le satisfac cerințele. Cum le-am rezolvat? În primul rând, am făcut publică orientarea mea religioasă, am scris pe orarul de funcționare că sâmbăta este închis, am făcut plățile mai înainte de termenul scadent și am trecut la politica de fidelizare a clientului, urmând ca aceștia să cumpere de la mine în altă zi decât în cea de Sabat. Dar cel mai important lucru pe care l-am făcut este că l-am rugat pe Dumnezeu să se îngrijească de afacerea mea.

C. A.: A afectat păzirea Sabatului afacerea dumneavoastră? Cum? În sens pozitiv sau negativ?

E. P.: Nu pot spune că nu m-a afectat în niciun fel faptul că eu nu lucram sâmbăta. În orice afacere începutul este greu, dar Dumnezeu mi-a dat înțelepciunea și tăria de a merge mai departe. Versete biblice ca „Pot totul în Hristos care mă întărește” sau „Te voi face cap, și nu coa-

dă” mă ajută să trec peste momentele grele. În fiecare dimineață, mă rog lui Dumnezeu să stabilească El planul de lucru pentru acea zi.

În sens negativ, am constatat că am pierdut o parte din clienți, care nu doreau efectiv să facă afaceri cu po-căiți, și alții care doreau să fiu 7 zile pe săptămână la dispoziția lor, iar eu nu am dorit să fac niciun compromis în ceea ce privește Sabatul.

Dacă este să vorbim în sens pozitiv, ar trebui să scriu un roman despre cum am avut numai de câștigat de pe urma faptului că sunt creștin adventist. Spre exemplu: la fiecare client pierdut din cauza Sabatului, Dumnezeu îmi dă 6-7 clienți fideli, care nu cumpără de la concurență. Vânzarea pe care o fac eu duminica este întotdeauna dublă față de vineri, adică recuperez și ziua de sâmbătă, în care magazinul este închis. Practica dăruirii zecimii este tot o formă de câștig pentru copiii lui Dumnezeu. Dumnezeu nu dorește ca noi să fim săraci, ci doar să fim buni administratori ai bunurilor oferite de El. În momentul de față, am peste 10 ani de când am început, și Dumnezeu mi-a arătat drumul pe care trebuie să merg, iar alături de El am avut câștiguri spirituale, dar și materiale, mai mult decât am sperat că pot obține.

C. A.: Este posibil să fii un om de afaceri și să trăiești o viață pe deplin consacrată?

E. P.: Vă mărturisesc că, din punctul meu de vedere, nu se poate. Și, când spun asta, mă raportează strict la viața lui Isus. Sunt o serie de factori care ne influențează viața în mod negativ și, chiar dacă eu doresc să fiu pe deplin credincios, nu mă lasă cel de lângă mine și sistemul corupt în care trăim. Versetul cu „cămila și bogatul” este relevant în acest sens.

C. A.: Cum este ziua de pregătire a Sabatului (vine-rea) într-o firmă unde patronul este adventist?

E. P.: Vinerea am grijă să nu apună soarele și să mă găsească la firmă. Totodată, le dau drumul și angajaților mei în timp util. Partenerilor mei de afaceri le fac cunoscută ora până la care mă găsesc la firmă, ca să nu creez situații neplăcute. Pe scurt, nici nu concep ca eu să plec acasă, iar salariații să rămână la program sau, și mai grav, să lucreze sâmbăta.

C. A.: Ca om de afaceri, reușiți să găsiți timp de studiu și rugăciune? Care este practica dumneavoastră?

E. P.: Ca om de afaceri, trebuie să fiu organizat, altfel se duce totul de răpă. Așa cum am grijă de bunurile mele, tot așa îmi fac timp și pentru rugăciune, studiu, facere de bine, vizitarea bolnavilor și multe alte lucruri pe care trebuie să le facă un copil al lui Dumnezeu. Am observat de multe ori că, dacă relația cu Creatorul este bună, atunci relația cu cei din jurul tău este și mai bună. ■

EMIL PREOTEASA – administrator, SC Relian SRL, București

C. A.: Ce înseamnă Sabatul pentru un om de afaceri?

E. P.: Pentru mine reprezintă legătura cu Dumnezeu, o ocazie în care ne reamintim cine este Creatorul nostru, momentul în care declar deschis că El este Conducătorul vieții mele.

C. A.: Care au fost momentele cele mai grele cu privire la Sabat de când aveți firma și cum le-ați rezolvat?

E. P.: Sabatul a fost întotdeauna liber în cadrul companiei noastre, așa că nu am avut niciodată probleme din acest punct de vedere.

C. A.: A afectat păzirea Sabatului afacerea dumneavoastră? Cum? În sens pozitiv sau negativ?

E. P.: Nu am avut niciodată activitate în Sabat, așa că nu putem face comparația. Și nici nu au fost ocazii în care să punem în balanță hotărârea luată.

C. A.: Este posibil să fii un om de afaceri și să trăiești o viață pe deplin consacrată?

E. P.: Desigur. Statutul de antreprenor nu modifică poziția mea de om înaintea lui Dumnezeu. Domnul nostru Isus Hristos a murit pe cruce ca să dovedească pentru totdeauna că cine crede este mântuit.

C. A.: Cum este ziua de pregătire a Sabatului într-o firmă unde patronul este adventist?

E. P.: Normală, în perioada de vară. Iarna însă, programul este redus.

C. A.: Reușiți să găsiți timp de studiu și rugăciune ca om de afaceri? Care este practica dumneavoastră?

E. P.: În fiecare dimineață pun un timp special deoparte pentru studiu și rugăciune. Nici chiar cele mai complicate situații apărute în cadrul unei afaceri nu pot justifica schimbarea priorităților la nivel personal când vine vorba de managementul timpului. ■

Cornel Soare – patron, SC SanoVita SA (distribuție produse alimentare), Râmnicu Vâlcea

C. A.: Cum este afectată afacerea dumneavoastră de faptul că sâmbăta opriți activitatea? Este o pierdere sau un câștig?

C. S.: Nu știu dacă este afectată. Spun asta pentru că nu am lucrat niciodată în Sabat ca să pot face o comparație. A fost clar încă de la început că nu vom avea activități în Sabat. Probabil că și tipul de afacere permite o astfel de abordare.

Niciodată nu m-am gândit sub forma pierderii sau a câștigului, urmând ca, în funcție de asta, să avem sau nu activități în Sabat. Recunoaștem, fără discuție, că Dumnezeu ne-a binecuvântat, dar cred că am recunoaște același lucru și dacă afacerea nu ar mai merge. Sabatul rămâne Sabat.

Nu aș lega strict binecuvântarea lui Dumnezeu de păzirea Sabatului (nici nu o neg), pentru că mai sunt încă nouă porunci. Opinia mea este că, dacă cineva păzește Sabatul, dar le încalcă pe celelalte, se face vinovat de toate. Sunt firme și oameni foarte prosperi care nu au nicio legătură cu Sabatul. Binecuvântarea lui Dumnezeu este

darul Său pentru noi, iar singurul nostru „merit” este că îl primim.

Considerăm oprirea activităților în Sabat un câștig categoric, dar care nu se exprimă neapărat în bani. Și a merge în picioare este un câștig, chiar dacă nu te plătește nimeni pentru asta.

C. A.: Ce modalități utilizați astfel încât activitatea dumneavoastră să nu se suprapună cu ziua de Sabat? Cum procedați cu furnizorii, cu termenele etc.?

C. S.: Organizarea activității în firmă se face plecând de la principiul respectării Sabatului. Astfel că preluarea comenzilor și organizarea distribuției sunt programate astfel încât mașinile să se întoarcă vinerea înainte de apusul soarelui.

Sunt și situații când lucrul acesta nu este posibil. În perioada de iarnă, când circulația e mai dificilă, iar soarele apune devreme, șoferii care sunt surprinși pe traseu au posibilitatea (fără a li se impune) de a rămâne la hotel/motel, toate cheltuielile fiind preluate de firmă. Furnizorul sau transportatorul care se prezintă vinerea la descărcare, fără ca operațiunea să se poată încheia în timp, înainte de apusul soarelui, este amânat cu descărcarea până după Sabat.

Departamentul de producție, dacă are un volum mare de muncă, se organizează pe trei schimburi, în așa fel încât comenzile să fie onorate fără să se lucreze în Sabat. Întrucât nu s-a luat în calcul negocierea acestui subiect, colaboratorii noștri înțeleg aceste „limitări” și nu sunt probleme nerezolvabile.

C. A.: Cum procedați în ziua pregătirii (vinerea)? Ce program aveți?

C. S.: Vinerea programul este mai scurt. Vara se lucrează până la 15:00, iar iarna până la ora 13:00. Excepție fac persoanele din departamentul desfacere, care preiau comenzi și pregătesc distribuția pentru săptămâna următoare. Aceștia își calculează timpul de lucru astfel încât să ajungă acasă înainte de apusul soarelui.

Cu ceva timp în urmă, am cumpărat o mică afacere cu pâine: o brutărie care funcționa, avea clienți, deci avea o anumită rutină. În acest domeniu se lucrează zilnic. Este importantă chiar și ora la care livrezi. Practic, a nu livra o zi în acest domeniu înseamnă lipsă de continuitate, lăsând astfel loc concurenței. Angajații care nu sunt membri ai Bisericii Adventiste au fost îngrijorați și destul de sceptici că cineva ne va mai primi cu pâine duminică dimineța. Și totuși, în pofida acestor „dezavantaje”, afacerea s-a dezvoltat (lucrăm mai mult vinerea și livrăm de două ori).

Considerăm acest subiect extrem de important, dar și foarte complex. Opiniile de față rezumă o parte a experienței noastre și nu are pretenția unei norme. Credem că oricine vrea să facă voia lui Dumnezeu în acest punct va ajunge să o cunoască.

C. A.: Ce înseamnă pentru dumneavoastră odihna Sabatului?

C. S.: Pentru noi, odihna Sabatului este întotdeauna așteptată și binevenită. Aceasta presupune activități specifice zilei de Sabat: odihnă, timp petrecut cu familia și, foarte importantă pentru noi, deconectarea de la problemele care ne frământă toată săptămâna, prin participarea la serviciile divine din biserică. ■

În cadrul problematicei respectării Sabatului în instituțiile adventiste, ne-am adresat domnului Claudiu Goran.

CLAUDIU GORAN – director administrativ la Institutul Teologic Adventist

C. A.: În activitatea de 10 ani desfășurată la Institutul Teologic Adventist, care sunt acele aspecte privitoare la respectarea Sabatului cu care se confruntă, în opinia dumneavoastră, o instituție adventistă de învățământ?

C. G.: Probabil că fiecare instituție are și particularități în programe, organizare de evenimente speciale etc., însă îmi vin în minte câteva provocări: serviciul în Sabat, mă refer la cantină, pază, continuitate, situații de urgență, transport și mai pot fi adăugate și alte exemple.

C. A.: Există și situații care au fost rezolvate definitiv sau în acest domeniu putem vorbi despre un compromis?

C. G.: Da și nu. Decizia ca la ITA masa din Sabat să fie oferită la pachet studenților, încă de vineri după-amiază, chiar dacă acest lucru este ceva mai costisitor și ridică unele probleme legate de lipsa hranei calde, rezolvă în mod satisfăcător problema serviciului la cantină în Sabat, oferindu-le lucrătorilor de acolo liber. Rămân însă alte aspecte rezolvate parțial sau deloc, cum ar fi asigurarea pazei, a continuității, serviciile speciale din timpul convențiilor sau congreselor. Pe acestea le explicăm clasic prin amplasarea campusului și a activității noastre în „zona terestră”, care este permanent afectată de conflictul dintre bine și rău (tema „Marii Lupte”).

C. A.: Credeți că putem prelua, în acest domeniu, și în România, anumite modele sau proceduri din practica școlilor sau instituțiilor din Vest?

C. G.: Desigur, atunci când vorbim despre automatizări, previziune, mijloace tehnice moderne, avem încă suficient de învățat sau de adaptat, însă nu tot ceea ce se face în Occident este sigur și bun de preluat la noi. Personal, cred că adventismul din România are anumite „trăsături” care ar trebui conservate. Aceasta este însă o altă discuție care necesită un spațiu mult mai amplu. ■

Oricât ar costa!

– experiențe privind păzirea Sabatului –

Motto: „Dar lucrurile care pentru mine erau câștiguri le-am socotit ca o pierdere din pricina lui Hristos. Ba încă și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Hristos.” (Filipeni 3:7,8)

In perioada conducerii comuniste, mulți membri adventiști din România au fost puși la încercare cu privire la lucrul în Sabat. În general, locurile de muncă apreciate și bine plătite presupuneau prezența la serviciu sâmbăta. Truda și puținul erau de multe ori partea celor care alegeau să nu muncească sâmbăta. Dar munca lor era binecuvântată și aveau din belșug.

Condițiile s-au schimbat însă, dar păzirea Sabatului a fost și va rămâne mereu o provocare pentru copiii lui Dumnezeu. Cei credincioși vor alege să-l sfințească și o vor face cu orice preț. Cei amăgiți vor prezenta scuze plauzibile. Așa a fost întotdeauna. Așa este și astăzi.

Vom prezenta câteva mărturii a ceea ce poate să facă Dumnezeu pentru om atunci când se hotărăște să Îi rămână credincios, oricât ar costa. Aici sunt doar câțiva, însă ca ei sunt mult mai mulți, pentru că poporul Domnului de astăzi nu duce lipsă de oameni cu principii.

VICTOR

Născut catolic, Victor (pseudonim) a plecat de acasă ca adolescent, a umblat prin lume, apoi, a ajuns să cunoască adevărul la 22 de ani, în circumstanțe tulburi ale vieții. Totuși, abia la 30 de ani, la îndemnul unei țigănci de pe șantier, a primit chemarea lui Hristos.

După ce s-a pocăit și s-a căsătorit, Victor a intrat în cooperatie, cu confecții, până la revoluție, când și-a deschis propria afacere: tot cu textile.

De la început, Victor a hotărât: „Voi sfinți Sabatul Domnului în orice vreme.” Și s-a ținut de cuvânt. Iar Dumnezeu l-a binecuvântat. De la 6 oameni, cu cât a început, a ajuns la 360. O afacere mare! A lucrat cu firme de renume din Germania, Franța, Italia, apoi cu o firmă mare din Anglia.

Iată ce ne povestește Victor:

Cu Sabatul n-am avut probleme, până au venit reprezentanții de la Kia, Coreea de Sud, ca să-mi instruiască lucrătorii. Coreenii, oameni cu studii înalte, au venit să

lucreze în ritm japonez. Aveau de stat cam o lună și trebuia ca în timpul acesta să pună treaba pe roate. Când a venit prima vineri, m-au chemat:

– Mister Victor, cum rămâne cu programul de mâine?

La ce oră vin oamenii?

Le-am spus direct:

– La noi, mâine nu se lucrează, pentru că e Sabat. E zi de odihnă!

– Cum așa? Noi suntem aici să lucrăm!

Le-am răspuns:

– Dacă eu nu lucrez, cum să lucreze oamenii mei? La noi nimeni nu lucrează în Sabat!

– Dar de ce nu se lucrează?

– Pentru că așa a zis Dumnezeu cerului și al pământului: să sfințim Sabatul Său!

Au încercat să-mi impună programul lor, dar le-am răspuns:

– Domnilor, aici eu sunt șef. Oamenii mei ascultă ce le spun eu!

Nemulțumiți, m-au reclamat la beneficiarii din Luxemburg. Aceia știau de mine că-s adventist și n-au intervenit. Supărați din cale-afară, au sunat în Coreea, la șefii lor direcți. Fără să stea pe gânduri, șeful lor a luat primul avion și a aterizat chiar la mine în curte. Era o zi de lucru.

A încercat să-mi spună autoritar:

– Mister Victor, am venit să rezolv problema muncii sâmbăta.

Calm, dar categoric, i-am spus:

– Noi nu lucrăm în Sabat, pentru că așa ne-a poruncit Dumnezeu. El în șase zile a făcut cerul și pământul, și în ziua a șaptea S-a odihnit. Deci, dacă El n-a lucrat, cum o să lucrez eu? Noi suntem adventiști.

– Dar ce înseamnă adventist?

Ce puteam să-i spun? Nu știa coreeanul ce înseamnă „așteptător”. Dar, ca să înțeleagă, i-am zis:

– De evrei ai auzit? Noi ținem Sabatul ca ei.

– A, da...

Apoi s-a potolit și s-a întors cum a venit.

Unii mă ispitesc:

– Dacă ții Sabatul, n-ai pierderi? Nu pierzi clienți?

În urmă cu 12 ani, lucram pentru o firmă germană.

Firma urma să vină joi să-și ridice produsele. Era iarnă cu nămeți. Pe drum, tirul neamțului s-a înzăpezit și n-a ajuns până vineri la apusul soarelui. A insistat să-l las să-și ridice marfa și să plece.

– Îmi pare rău, dar până duminică nu pot.

Neamțul insistă. I-am replicat:

– Orice altceva putem discuta, dar problema asta nu.

Și neamțul a așteptat până duminică. Dar de-atunci n-a mai apelat la serviciile mele. Era o pagubă... Dar Domnul mi-a adus alți clienți mai buni ca el. Am câștigat în schimb respectul celor din Luxemburg, oameni mari în domeniul financiar. Ori de câte ori am nevoie, luxemburgherii îmi vin în ajutor, lucru pe care nu l-ar face cu alții.

Între lucrători, marea majoritate sunt neadventiști, dar mă iubesc foarte mult. Au încredere în mine și în cuvântul meu. Le sunt ca un tată.

Criza m-a lovit și pe mine, dar Dumnezeu este credincios și nu m-a lăsat. Oamenii mei au avut tot timpul pâine în casă. Acum ne-am mai relansat și curând vom avea și cozonac.

Unii mă mai apostrofează:

– Măi, nea Victor, cutare mai lucrează sâmbăta și zice că-i adventist, ca mata...

Iar eu le răspund:

– Pe mine nu mă interesează! Eu am promis Domnului că voi fi credincios și, dacă ar fi să încalc porunca, mai bine plec singur din biserică.

Încărunțit, nea Victor privește peste umăr la cei 60 de ani ai săi pe care i-a lăsat în urmă. Ochii i se umezesc. „Ce bun este Domnul!” ■

JOHANN

Mă numesc Johann (pseudonim) și m-am născut la Laslea, lângă Sighișoara, într-o familie de adventiști. În 1983 am plecat în Germania. Sunt în afaceri de 20 de ani. Activitatea mea este în domeniul construcțiilor. Primii 15 ani am lucrat în Germania, la un nivel mai modest, din cauza concurenței mari.

În anul 2005 m-am întors în România pentru a dezvolta o afacere cu imobiliare. Dumnezeu m-a condus pentru prima dată la Cluj, apoi la Brașov, unde am fost chiar primul dezvoltator de apartamente. Am fost foarte binecuvântat. Până acum, am finalizat 700 de locuințe. De asemenea, am vândut peste 1.100 de unități.

Pe șantierul meu lucrează între 200 și 300 de oameni. Angajații sunt peste 40, restul sunt subcontractori. Fiecare unitate de lucru are un calendar cu apusul soarelui. De la început, am stabilit regula: vineri, cu o jumătate

de oră înainte de apusul soarelui, șantierul trebuie să fie complet părăsit. În caz contrar, amenda este de 5.000 de euro, pentru persoane sau firme.

Odată, un agent de vânzări a venit sâmbăta cu un client să vadă apartamentele. Pentru că-mi părea rău de el, i-am dat să aleagă: amenda sau... să frecventeze un an de zile biserica, împreună cu soția. Evident, omul a ales biserica. La început se codea, dar, după patru luni, veneau de plăcere (între timp, n-a mai lucrat pentru mine, dar și-a exprimat dorința de a continua).

Cu subcontractorii am avut probleme doar la început. Ei voiau să lucreze sâmbăta. Dar eu aveam o regulă. Surprinzător, am constatat și eu, și ei că eficiența muncitorilor crescuse, tocmai datorită unei zile de odihnă în plus. Muncitorii spun: „Să știți că sâmbăta este într-adevăr o mare binecuvântare pentru noi. Ne obligi să ne odihnim, lucru de care n-avem timp niciodată.”

Unii mă tachinează spunând: „Măi, Johann, afacerea e afacere. Dacă ții Sabatul, pierzi.” Și eu m-am gândit la asta: într-un an sunt peste 50 de sabaturi, care echivalează cu peste 2 luni de muncă. Întârzierea termenelor cu peste 2 luni înseamnă o pierdere substanțială.

Probleme erau și cu fazele de turnare a betoanelor. Dacă n-am certitudinea că se vor termina cu 2 ore înainte de apus, le amân întotdeauna pe luni. După calculul omelesc, asta înseamnă pierdere. Nu însă și după socoteala lui Dumnezeu.

Cea mai mare experiență cu Dumnezeu am avut-o de când a început criza. Investisem în teren o sumă importantă, care venea parțial de la bancă, și mă temeam că rămân cu el. Am vrut să-l vând, să salvez ce mai puteam. De la 200 de euro pe metru pătrat, am coborât la 30, însă fără succes. Mă rugam zi și noapte: „Doamne, ajută-mă să nu rămân nimănui dator și ajută-mă să nu-Ți fac Numele de răs.” Pentru că n-aveam nicio altă ieșire, am luat de bună făgăduința lui Dumnezeu și – prin pură credință – am inițiat pe respectivul teren un proiect de 1.500 de apartamente! 1.500! Rețineți că era în plină criză, când mulți dezvoltatori falimentau și plecau din țară. Și Dumnezeu a produs minunea: în 2 ani și 4 luni, am vândut peste 750 de apartamente. Este inexplicabil! La alți dezvoltatori, clienții își retrag banii și nu reușesc să-și revândă apartamentele. În schimb, la mine se înghesuie clienții! Aici este numai binecuvântarea lui Dumnezeu.

Și-atunci, se mai poate vorbi de compromis cu Sabatul? Sub nicio formă. Oricât ar costa! ■

„Puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgăzurile cerurilor și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare.” (Maleahi 3:10)

„Domnul te va face să fii cap, nu coadă; totdeauna vei fi sus, și niciodată nu vei fi jos, dacă vei asculta de poruncile Domnului, Dumnezeului tău.” (Deuteronom 28:13)

ADRIANA ȘI DANIEL SĂLĂGEAN – SC Celest Com. SRL, Câmpia Turzii

Într-o zi, am primit un telefon: „Nu sunteți interesați de un spațiu comercial în centrul orașului?” Noi aveam deja un mic magazin, dar era departe de centru. Aveam numai patru angajați și nu eram foarte cunoscuți în oraș, deși aveam articole de îmbrăcăminte și încălțăminte de bună calitate.

Provocarea era foarte mare. Am chibzuit îndelung și ne-am rugat Domnului pentru călăuzire. Ne-am gândit și la faptul că marile magazine au vânzări mari sâmbăta. Cum va fi ca doar noi să avem închis sâmbăta?

Am hotărât să mergem înainte, și Dumnezeu ne-a ajutat. În prezent, firma noastră își desfășoară produsele în trei magazine în care lucrează un total de 18 angajați. Între timp, ne-am deschis și o spălătorie auto. La acest punct de lucru am avut cele mai mari încercări. Unii spuneau: „Cum puteți voi să țineți închis sâmbăta, când cei mai mulți oameni își spală mașinile în această zi?” Chiar și angajații neadventiști ne sugerau: „Lucrăm noi, nu trebuie să veniți și voi.” De multe ori sâmbăta, când treceam spre biserică, vedeam coadă la celelalte cinci spălătorii din oraș, în timp ce la noi era închis.

Mulți însă s-au obișnuit cu programul nostru și, pentru că prestăm servicii de calitate, preferă să își spele mașinile duminică. Astfel că s-a dus vestea în oraș că spălătoria pocăitului este cea mai bună.

În anul 2008, am vrut să deschidem un nou magazin într-un spațiu comercial dintre Turda și Câmpia Turzii. Părea o afacere bună, iar prețul de închiriere era foarte avantajos. Dar, când a venit momentul să semnăm contractul, patronul austriac nu a fost de acord ca sâmbăta să fie închis. Argumentul său era că lucrase cu mulți patroni evrei, dar niciunul nu venise cu o propunere atât de absurdă. Programul era obligatoriu de la ora 8 la 22.

În aceste condiții, am renunțat la afacere, gândindu-mă că Dumnezeu știe ce este cel mai bine pentru noi. Timpul ne-a dovedit că nu am pierdut nimic, deoarece, în acest moment, mai mult de jumătate dintre firmele prezente în centrul comercial au închis, din lipsă de clienți.

Avem convingerea că Dumnezeu ne-a condus până aici și ne-a binecuvântat, nu pentru că am meritat, ci pentru bunătatea Sa. Iar faptul că am respectat Sabatul nu a fost niciodată un dezavantaj, ci o binecuvântare, dând în felul acesta o mărturie în oraș.

În toți acești ani, am învățat că Dumnezeu este la cârmă. Uneori, El îngăduie eșecuri tocmai pentru a nu ne lega inimile de lucrurile pământești. În decurs de 20 de ani, am început afacerea de două ori de la zero și în urma fiecărei pierderi am învățat să căutăm mai întâi Împărăția lui Dumnezeu, iar toate celelalte lucruri ni se vor da pe deasupra.

Credem din toată inima că afacerea va mai merge, chiar și în timp de criză, tocmai pentru faptul că 18 persoane au nevoie de ajutorul nostru și că orașul are nevoie de cineva care să le reamintească mereu că „sâmbăta este închis”. ■

NELU BOBINĂ – SC Nelbo SRL, tehnologie IT, Cluj

Cum poți să respecti în mod corespunzător Sabatul atunci când administrezi o firmă sau atunci când veniturile unor oameni depind de o bună gestionare a firmei? Este Sabatul o piedică pentru administratorii de firme sau, de fapt, afacerile sunt nocive unei credincioase păziri a Sabatului?

Pentru mine nu a fost o problemă ca, după botez, sâmbăta să închid magazinele pe care le aveam. Lucrurile mergeau bine atunci, iar vânzările erau suficiente. Dar, când a venit criza economică, am fost nevoit să găsesc venituri suplimentare, care să asigure bugetul firmei pe o piață în scădere.

Într-o zi de Sabat, am trecut pe lângă câteva magazine cu profil asemănător cu cel în care am și eu afacerea. Erau pline de clienți. Știam dinainte de botez că vânzările din ziua de sâmbăta nu sunt deloc neglijabile. Pentru o clipă m-am gândit la „venitul suplimentar” care s-ar realiza dacă sâmbăta magazinele mele ar fi deschise. Dar numai pentru o clipă, pentru că apoi am zămbit și am zis: „Doamne...”, apoi am accelerat. M-am îndreptat spre biserică.

Condițiile economice românești apasă greu pe umerii celor care se străduiesc să dezvolte o afacere. Creșterea salariilor, continuarea investițiilor începute, noile achiziții și contracte pentru a te menține pe linie, toate acestea apasă asupra noastră.

Îi mulțumim Domnului că încă veghează asupra noastră, a celor nepricepuți în a găsi toate soluțiile, dar deschiși la sfatul și călăuzirea Sa. Metoda mea de a afla îndrumările Sale este studiul biblic, deși recunosc faptul că sunt și zile în care sunt prea obosit pentru aceasta. Întotdeauna însă caut să stau de vorbă cu iubitul meu Părinte. Ce bine este că Părintele nostru veghează asupra noastră, a celor care știm că Sabatul este ziua Lui preafrumoasă! Ce bine este că suntem și vom fi binecuvântați! ■

IMPORTANȚA VIZIUNII

Între-o predică ținută cu ocazia celei de-a 140-a aniversări de la prezentarea viziunii Marii Lupte, un fost secretar de la Fundația „Ellen G. White” întreabă cum ne afectează această viziune viețile noastre din prezent. Ce efect are viziunea de la Lovett's Grove asupra gândirii noastre și a stilului nostru de viață din prezent?

Dar mai întâi: de ce viziunea despre Marea Luptă i-a fost dată lui Ellen G. White, și nu vreunui profesor renumit de teologie de la Harvard sau Yale?

Motivul pentru care Dumnezeu a ales-o pe sora White este acela că ea nu se credea prea înțeleaptă ca să fie instruită. Era supusă, se lăsa învățată și era gata să creadă că Dumnezeu încă mai trimitea mesaje poporului Său prin viziuni și vise. Începând de la prima ei viziune, cu aproape 14 ani mai devreme, ea împlinise cu credincioșie toate sfaturile pe care Dumnezeu

i le dăduse. Din zilele copilăriei sale, ea îl pusese pe Dumnezeu pe primul loc în viață. Inima și mintea ei erau receptivă la învățătura și îndrumarea Duhului Sfânt. Datorită credinței ei simple, Dumnezeu putea avea încredere în ea.

Ținând cont de relația apropiată a sorei White cu Cerul, nu este surprinzător dacă vom afla în scrierile ei o putere spirituală care ne silește să credem că ea a scris sub influența Duhului Sfânt. Lucrările ei poartă în ele aceeași putere înnoitoare, proprie Scripturii. Cărțile ei se adevăresc singure. Îl auzim pe Dumnezeu vorbind prin intermediul lor.

Dar, putem întreba, de ce i-a dat Dumnezeu sorei White această viziune în 1858, și nu, să zicem, 50 de ani mai târziu? La momentul respectiv, ea scrisese foarte puțin, abia vreo 400 de pagini, un mic procent din producția ei de o viață.

Evident, Dumnezeu voia ca tema Marii Lupte și deznodământul ei să străbată această producție de o viață.

Dar să ne întoarcem la întrebarea noastră: Ce efect are viziunea de la Lovett's Grove asupra gândirii noastre și a stilului nostru de viață din prezent?

Aș dori să propun un răspuns întreit.

1. Viziunea despre Marea Luptă a făcut ca lumea nevăzută să ne pară foarte reală.

Nu-i așa că am devenit cu toții mai conștienți de activitatea ființelor nevăzute după citirea scrierilor sorei White decât înainte de aceasta?

Ioan Vizionarul ne spune despre războiul din cer, în care diavolul și îngerii lui au fost îndepărtați din prezența lui Dumnezeu. Pavel spune că „noi suntem... un spectacol pentru întregul univers” (1 Corinteni 4:9, NEB). Prin urmare, Scripturile ne fac cunoscut faptul că există acolo ființe inteligente, angajate într-un conflict crâncen, însă această conștientizare ne izbește cu o și mai mare forță când o vedem amplificată prin reprezentarea Marii Lupte.

Ellen White a scris ca martor ocular. Când citești ce spune ea, istoria se trezește la viață. Împreună cu ea, îl privim pe Lucifer, heruvimul ocrotitor, nutriend primele sale gânduri de înălțare de sine. Observăm invidia lui față de Fiul lui Dumnezeu. Îi auzim pe îngerii credincioși implorându-l, încercând să-l convingă să nu dea frâu liber dorințelor sale egoiste (*Tragedia veacurilor*, pag. 494). Suntem martori cum, în infinita lui răbdare, Dumnezeu îi oferă din nou și din nou iertare lui Lucifer, cu condiția să se pocăiască și să se supună (*Ibid.*, pag. 496). Remarcăm

de asemenea atitudinea inflexibilă a lui Lucifer, apetitul lui pentru putere, disprețul lui față de Dumnezeu, răzvrătirea lui față de Dumnezeu și, în cele din urmă, expulzarea lui din cer. Privim cum Lucifer, fiul zorilor, plin de înțelepciune și desăvârșit în frumusețe, devine antihristul, împăratul infernului.

Privim ca niște spectatori cum pământul ia formă și cum primii noștri părinți sunt creați și așezați într-o

DESPRE MAREA LUPTĂ

grădină frumoasă. Ni se oprește respirația văzându-l pe Satana apropiindu-se de Adam și Eva.

Noi nu suntem singurii care privim. „Cu ce interes urmărea întregul univers conflictul care urma să decidă situația lui Adam și a Evei. Cât de atent ascultau îngerii cuvintele lui Satana... în timp ce el... căuta să facă inutilă Legea lui Dumnezeu!... Cu câtă nerăbdare așteptau să vadă dacă perechea sfântă va fi înșelată de ispititor și va ceda șiretlicurilor lui! Ei se întrebau: Își va transfera perechea sfântă credința și dragostea de la Tatăl și Fiul pentru a le oferi lui Satana? Vor accepta ei minciunile sale ca adevăr?” (*SDABC*, vol. 1, pag. 1083)

„Când omul a păcătuț, tot Cerul s-a umplut de tristețe, din cauză că, cedând ispitei, omul devenise vrăjmaș al lui Dumnezeu, părtaș al naturii satanice” (*Signs of the Times*, 13 februarie 1893).

În relatarea diferitelor evenimente biblice în decursul anilor, sora White a declarat de mai multe ori că tot Cerul privea cu atenție, în timp ce evenimentele Marii Lupte se finalizau pe pământ.

Când Israel s-a închinat vițelului de aur la muntele Sinai, „întregul univers” privea cu atenție (*Patriarhi și profeți*, pag. 335). Daniel „și-a dat seama că luptă în văzul ființelor spirituale cerești” (*Signs of the Times*, 9 ianuarie 1893). În privința lui Ioan Botezătorul, „ființele spirituale din univers, căzute și necăzute, au fost martore ale modului în care el a apărut slujirea lipsită de egoism” (*Educație*, pag. 157).

Dar întruparea lui Hristos a fost cea care a produs în universul-martor cea mai mare uimire. Atunci când „păcatul devenise o știință, iar viciul era consacrat ca parte a religiei”, când „vrăjmășia omului împotriva Cerului era cea mai înverșunată”, „lumile necăzute priveau cu viu interes să-L vadă pe Iehova înălțându-Se și spulberându-i pe pământenii.... Dar în acel moment de criză, în loc să distrugă lumea, Dumnezeu Și-a trimis Fiul să o salveze” (*Hristos, Lumina lumii*, pag. 37; *Signs of the Times*, 5 februarie 1894).

Ființele cerești au fost uluite când Isus Și-a însușit natura umană. L-au urmărit trecând de la copilărie la

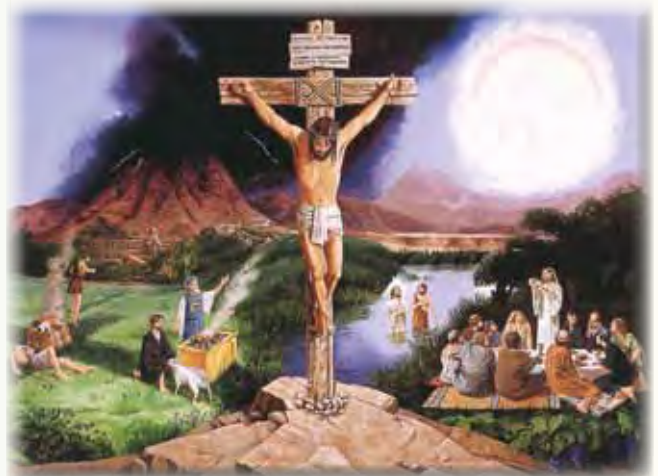
maturitate. Au fost martori când Satana L-a abordat în pustie. Cât de bucuroși au fost când Isus Și-a înfrânt definitiv inamicul!

„Locuitorii lumilor necăzute și ai Cerului... jubilează când subtilitățile lui Satana sunt demascate una după alta și întâmpinate cu «Stă scris!», așa cum le-a întâmpinat Hristos în lupta Sa cu dușmanul cel șiret” (*SDABC*, vol. 6, pag. 1088).

Când, la momentul potrivit, liderii iudei L-au repudiat pe Isus ca rege al lor, Cerul a văzut totul. „De către lumile necăzute, de către întregul univers a fost auzită declarația blasfematoare: «Nu avem alt rege decât pe Cezar»” (*Ibid.*, vol. 5, pag. 1149).

„Cerul a privit cu mâhnire și uimire cum Hristos atârna pe cruce... Ce privește pentru Cer! Agenții satanici s-au coalizat cu oameni răi pentru a influența poporul să-L considere pe Hristos cel mai mare păcătos și să facă din El obiectul aversiunii” (*Hristos, Lumina lumii*, pag. 760).

Dar sfârșitul nu a fost la Golgota. La învierea Sa, „îmnuri triumfale au răsunat iar și iar prin lumile necăzute. Îngeri și arhangheli, heruvimi și serafimi s-au unit în refrenul biruinței” (*SDABC*, volumul 7A, pag. 476). Suntem emoționați la maximum când citim cum sute de milioane de voci s-au unit în sublimul imn de slavă: „Vrednic este Mielul care a fost înjunghiat să primească putere, bogăție, înțelepciune, tărie, cinste, slavă și binecuvântare... A Celui ce șade pe tron și a Mielului să fie binecuvântarea, cinstea, slava și puterea în vecii vecilor!” (Apoc. 5:12-13).

De ce este viziunea despre Marea Luptă atât de însemnată pentru noi? Din cel puțin trei motive. În primul rând, deoarece a făcut ca lumea nevăzută să fie foarte reală pentru noi.

2. Viziunea despre Marea Luptă explică de ce Dumnezeu nu l-a distrus pe Satana imediat după ce s-a răzvrătit.

Viziunea despre Marea Luptă explică de ce păcatului i-a fost îngăduit să continue așa de mult timp. Prima pagină din primul capitol al cărții *Hristos, Lumina lumii* spune: „Mica noastră lume este manualul de studiu al universului.” Și care este lecția pe care Dumnezeu vrea s-o învețe universul? „Satana a pretins de la început că nu s-ar fi aflat în răzvrătire. Întregul univers trebuie să-l vadă pe înșelător demascat.” Alte pasaje confirmă această informație. În cartea *Tragedia veacurilor*, la pagina 498, scrie: „Propria sa lucrare trebuie să-l condamne.” Cartea *Educație*, la pagina 308, adaugă că Marea Luptă a fost lăsată să continue de-a lungul veacurilor astfel încât „universul să poată fi convins de justetea lui Dumnezeu în ce privește maniera Sa de lucru cu răul”.

„Satana fusese un înger slăvit și, atunci când a căzut, el a determinat mulți îngeri să i se alăture în răzvrătirea sa împotriva guvernării lui Dumnezeu... În lumea în care el a propus să-și pună în aplicare principiile răzvrătirii sale, acolo trebuia dată lupta, pentru ca toți să poată privi adevărata natură a neascultării față de marele standard moral al lui Dumnezeu și rezultatele care decurg din aceasta” (*Signs of the Times*, 18 noiembrie 1889).

În timpul perioadei care a condus la marele potop, când nici drepturile de proprietate, nici căsătoria, nici viața însăși nu erau respectate, „sfinții locuitori ai altor lumi priveau cu cel mai adânc interes evenimentele care aveau loc pe pământ. În situația lumii dinainte de potop, ei au văzut înfățișate rezultatele guvernării pe care Lucifer se străduise s-o întemeieze în cer, respingând autoritatea lui Hristos și dând la o parte Legea lui Dumnezeu” (*Patriarhi și profeți*, pag. 154, 155).

„Când, în cele din urmă, Satana a reușit în încercarea lui ticăloasă de a-L da pe Isus la moarte, el a simțit dintr-odată că „masca i-a fost sfâșiată. Guvernarea lui a fost expusă înaintea îngerilor necăzuți și înaintea întregului univers. El se descoperise ca ucigaș. Vărsând sângele Fiului lui Dumnezeu, el și-a îndepărtat simpatia ființelor cerești... ultima verigă de simpatie dintre Satana și lumea cerească a fost ruptă” (*Hristos, Lumina lumii*, pag. 761).

„Până la moartea lui Hristos, caracterul lui Satana nu a fost dezvăluit în mod clar îngerilor sau lumilor necăzute. Numai atunci tertipurile și acuzațiile aceuia care odinioară fusese un înger slăvit au fost văzute în lumina lor reală” (*Sings of the Times*, 27 august 1902).

Care este deci tâlcul viziunii despre Marea Luptă? În primul rând, ne face conștienți de universul care este martor și, în al doilea rând, ne ajută să înțelegem răbdarea lui Dumnezeu în maniera de lucru cu Satana.

3. Viziunea despre Marea Luptă ne reamintește, de asemenea, că Marea Luptă încă se dă și că noi ne aflăm în toiul ei.

Aici, pe mica planetă pe care trăim, Satana înșală încă bărbați și femei. „El se strecoară în fiecare sferă de activitate a familiei, pe fiecare stradă din orașele noastre, în biserici, în consiliile naționale, în instanțele judecătorești, aducând confuzie, amăgind, ademenind, ruinând peste tot sufletele și trupurile bărbaților, femeilor și copiilor, despărțind familii, semănând ură, rivalitate, luptă, rebeliune, crimă” (*Tragedia veacurilor*, pag. 508).

Satana și emisarii săi participă chiar la serviciile divine ale Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. „Deși ascuns privirii, el lucrează cu toată râvna pentru a controla mințile închinătorilor. Asemenea unui general iscusit, își pregătește mai întâi planurile. Când îl vede pe solul lui Dumnezeu cercetând Scripturile, el află care este subiectul ce va fi prezentat oamenilor. Apoi își folosește toată arta și agilitatea astfel încât să controleze împrejurările pentru ca mesajul să nu ajungă la aceia pe care îi amăgește chiar în acea chestiune” (*Ibid.*, pag. 518).

Cu câțiva ani în urmă, pe când fratele W. R. French, aflat atunci la o vârstă înaintată, preda la Colegiul Misionar din Washington, l-am vizitat în casa lui din Takoma Park, într-o după-amiază caldă de primăvară. Stătea pe verandă, într-un balansoar, cu ochii închiși. Mi-am cerut scuze că i-am tulburat siesta. Mi-a spus că de fapt nu dormea, ci pregătea o predică – în minte. Mi-a explicat că niciodată nu folosea notițe, pentru că nu voia ca diavolul să știe despre ce plănuia el să predice. Dat fiind că știa Noul Testament aproape pe de rost și se bucura încă de o memorie foarte bună, el putea să-și aranjeze textele în minte fără să le scrie pe hârtie.

Cunosc un alt pastor care în mod regulat își lua două seturi de notițe de predică la amvon, fără să decidă pe care din ele o va folosi decât în momentul când se ridica să predice. În felul acesta, credea el, diavolul nu știa niciodată sigur despre ce urma el să predice. Acești doi pastori erau conștienți într-o foarte mare măsură de

încercările curente ale lui Satana de a ataca turma lui Hristos.

Un alt domeniu de actualitate în cadrul Marii Lupte este acela dacă Legea lui Dumnezeu poate fi într-adevăr păstrată. De când a reușit să-i împingă în păcat pe primii noștri părinți, Satana a susținut mereu că ființele umane nu pot ține Legea lui Dumnezeu și că Dumnezeu e de vină că ne-a dat o asemenea Lege.

Isus a venit să ne demonstreze că Satana a greșit. El a fost supus la „cele mai crunte ispite pe care le poate cunoaște natura umană, dar cu toate acestea nu a păcătuit” (*Sings of the Times*, 16 ianuarie 1896). Prin supunerea Sa desăvârșită, Isus a „dovedit că natura umană unită cu natura divină poate să asculte de fiecare din preceptele lui Dumnezeu” (*Parabolele Domnului Hristos*, pag. 314). Cartea *Hristos, Lumina lumii*, la pagina 123, face această observație frapantă: „Nici chiar printr-un gând nu a cedat [Isus] ispitei.” *Așa poate să fie și cu noi!* (sublinierea noastră)

Ori de câte ori vorbim despre posibilitatea și necesitatea ascultării de Legea lui Dumnezeu, este o dovadă a Marii Lupte aflate în desfășurare că cineva va vocifera în mod sigur: „Legalism!” Nu! Supunerea nu este legalism. Aceasta ne amintește poate de ceva ce scria odată Martin Luther: „Hristos nu a murit pentru ca noi să putem rămâne răi... Trebuie să încetezi a fi depravat, infidel, desfrânat.” Criminalul nu e „salvat de la ștreang și sabie ca să poată de acum să fure și să ucidă în voie”. Am citat mai devreme din cartea *Hristos, Lumina lumii*, pagina 761, că ultima verigă de simpatie dintre Satana și lumile necăzute a fost ruptă la Golgota. Aceeași pagină continuă să observe: „Totuși Satana nu a fost distrus atunci. Îngerii nu au înțeles nici atunci toate implicațiile Marii Lupte. Principiile care erau în joc urmau să fie descoperite mai amplu. Și, de dragul omului, existența lui Satana trebuie să continue. Omul, ca și îngerii, trebuie să vadă contrastul dintre Prințul luminii și prințul întunericului.”

Lupta se dă astăzi nu doar asupra celor zece porunci în general, ci asupra Sabatului în special. Tu și cu mine facem ca întreg universul să se bucure atunci când sfințim Sabatul lui Dumnezeu.

Chiar „dacă nu e nimeni pe o rază de o sută de mile în jurul tău care să păzească Sabatul, întregul Cer simpatizează cu tine” (*Mărturii cu privire la comportamentul sexual, adulter și divorț*, pag. 49).

Provocarea de a-L asculta pe Domnul în toate lucrurile și mai ales cea de a sfinți Sabatul Său ni se adresează astăzi, din nou, fiecăruia. Prin devotamentul și supunerea noastră, prin unirea noastră cu Hristos, noi mărturisim înaintea locuitorilor celorlalte lumi că Dumnezeu este bun și că noi Îl iubim.

Această provocare nu este doar pentru cei în vârstă, ci și pentru tineri și tinere, pentru băieți și fete. Fiind bolnavă pe patul de moarte, sora White i-a șoptit asistentei ei: „Nu mă aștept să mai trăiesc mult. Lucrarea mea este aproape încheiată. Spune-le tinerilor că vreau ca vorbele mele să-i încurajeze la acel mod de viață care va fi cel mai atrăgător pentru ființele spirituale cerești” (*Schițe din viața mea*, pag. 448).

Cu o astfel de viziune, cât de atenți ar trebui să fim la fiecare cuvânt pe care-l rostim. „Nu ne putem permite să rostim un cuvânt aspru sau lipsit de bunătate, pentru că ne aflăm în atenția ființelor cerești” (*Minte, caracter, personalitate*, vol. 2, pag. 803, 804).

Nu ne putem permite să semnăm un document fraudulos, să dăm în mod intenționat o impresie falsă, să nutrim gânduri murdare, să ne reținem zecimile și darurile, să ne încălcăm conștiința în vreun fel oarecare, „pentru că ne aflăm în atenția ființelor cerești și întregul univers privește felul în care ne luptăm” (*Ibid.*).

Cu toții, tineri și vârstnici, trebuie să ne reamintim adesea că suntem participanți la Marea Luptă. Suntem în război, dar vestea bună este că nu trebuie să dăm luptele singuri. Îngerii devotați, care l-au aruncat din cer pe Satana și toată oștirea lui rebelă, sunt dornici să ne vină în ajutor.

„Chiar acei îngeri care... s-au luptat în curțile cerești și au triumfat de partea lui Dumnezeu... sunt cel mai mult interesați să lucreze împreună cu rasa căzută și răscum-părată” (*My Life Today*, pag. 305).

Curând conflictul se va încheia. „Prin opera de răscumpărare a lui Hristos, guvernarea lui Dumnezeu este dovedită justă. Cel Atotputernic este făcut cunoscut ca Dumnezeu iubirii. Acuzațiile lui Satana sunt respinse, și caracterul său deconspirat. Răzvrătirea nu mai poate izbucni niciodată. Păcatul nu mai poate pătrunde niciodată în univers. De-a lungul veacurilor eterne, toți sunt feriți de apostazie. Prin jertfirea de sine a dragostei, locuitorii pământului și ai cerului sunt legați de Creatorul lor prin legăturile unei uniri de nezdruincinat...”

Acolo unde păcatul abundă, harul lui Dumnezeu abundă și mai mult. Pământul însuși, chiar domeniul pe care Satana îl pretinde ca fiind al lui, urmează să fie nu doar răscum-părat, ci și slăvit. Mica noastră lume, sub blestemul păcatului, singura pată întunecată din creația Sa glorioasă, va fi onorată peste toate celelalte lumi din universul lui Dumnezeu. Aici, unde Fiul lui Dumnezeu a sălășluit în natură umană, unde Regele slavei a trăit, a suferit și a murit – aici, unde El va face toate lucrurile noi, cortul lui Dumnezeu va fi cu oamenii, «El va locui cu ei și ei vor fi poporul Lui și Dumnezeu Însuși va fi cu ei și va fi Dumnezeu lor». Iar în decursul veacurilor nesfârșite, când cei mântuiți vor umbla în lumina Domnului, ei Îl vor lăuda pentru darul Său nespus de mare – «Emanuel, Dumnezeu cu noi»” (*Hristos, Lumina lumii*, pag. 26). ■

Robert W. Olson a fost secretar la Fundația „Ellen G. White”.

Traducere: Benjamin Laurențiu Chircan

Știri

la Zi

din viața bisericii

Material preluat de pe site-ul oficial al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România, www.adventist.ro

► Vino în școala Marelui Medic!

Școala Misionară Medicală Herghe-
lia te invită să participi la programul de
pregătire misionară medicală. Perioada
de școlarizare este cuprinsă între 30 oc-
tombrie 2011 și 19 august 2012, iar cei
interesați pot opta pentru următoarele
varianțe de cursuri:

- **Modul I intensiv:** *Vector în sănătate
publică:* educație pentru sănătate, ma-
nagementul expo, club, tabără de sănă-
tate, tehnici de sanogeneză și prevenție
comunitară, alimentație sănătoasă.

Cursul durează o lună și se desfășoară
între 30 octombrie și 30 noiembrie 2011.

- **Modul II:** *Terapeut în centre de să-
nătate:* masaj, fizioterapie, hidroterapie,
înfrimerie, bucătărie vegetariană, grădi-
nărit, dezvoltare personală. Perioada de
școlarizare: ianuarie-august 2012.

Liderii Departamentului de Sănătate
al bisericii, evangheliștii laici și membrii
interesați de misiune își pot îmbogăți
cunoștințele ecleziastice și sanitare, pre-
gătindu-se pentru a fi de folos publicu-
lui larg, în cadrul modulului de o lună.

Dacă ești interesat, te rugăm să
solicitezi formularul de înscriere (până la
15 oct. a.c.) la info@scoalahergheia.ro.
Pentru informații suplimentare, acce-
sează www.scoalahergheia.ro sau
contactează-ne la tel.: 0748.118.076.

Dumnezeu te vrea în arena Sa!

► Ziua Educației la Matca

Ziua de 10 septembrie este marcată
în calendarul Bisericii Adventiste de
Ziua a Șaptea din România ca fiind Ziua
Educației. Cu această ocazie, multe bi-
serici au desfășurat programe speciale.

Fiind prezent în Biserica Adventistă
Matca 1 din județul Galați, directorul
Departamentului de Educație al Bise-
ricii Adventiste de Ziua a Șaptea din
România, pastorul Romică Sârbu, le-a
reamintit părinților responsabilitatea

de a-și îndruma copiii să frecventeze o
grădiniță sau o școală creștină, având în
vedere și rezultatele elevilor creștini la
baccalaureatul din acest an. El a spus:

„Formarea unui caracter de valoare,
menținerea unui spirit misionar al copiilor
și conduita creștină sunt doar câteva
din beneficiile pe care le aduce o astfel de
școală prin programele ei de educație.”

În cadrul programului, copiii au fost
invitați în fața bisericii pentru a partici-
pa la rugăciunea de predare în mâna lui
Dumnezeu, la început de an școlar.

► O nouă Biserică Adventistă de Ziua a Șaptea inaugurată la Turda

După trei ani de eforturi financiare,
perioadă în care programele religioase
s-au desfășurat într-o casă, a luat ființă
o nouă biserică adventistă în Turda,
județul Cluj.

Sâmbătă, 10 septembrie, a fost
ziua în care membrii bisericii și-au
văzut visul împlinit. Inaugurarea s-a
desfășurat în prezența secretarului
Uniunii Române, Ioan Câmpian-Tătar,
a președintelui și a secretarului Con-
ferinței Transilvania de Nord, Romeo
Asanache, respectiv Ștefan Tomoioga.

La eveniment au participat oficialități
din viața publică, senatorul Alexandru
Cordoș, deputatul Virgil Pop, consilierii
locali Cristian Matei și Cornel Sârbu.

► Rechizite gratuite pentru 150 de copii din județul Arad

În cadrul proiectului „Pași spre învă-
țătură”, inițiat de ADRA România, 150 de
copii, selectați cu sprijinul Inspectoratu-
lui Școlar Județean Arad, au primit
ghiozdane echipate cu rechizite școlare
personalizate, la Centrul ASEF Arad.

Kitul școlar a fost oferit copiilor de la
Orfelinatul Orhideea – Beliu, dar și unor
copii arădeni proveniți din familii nume-
roase, cu rezultate bune la învățătură.

„Dorim ca acest gest să constituie
un sprijin pentru continuarea educației
acestor copii, în ciuda problemelor
financiare cu care se confruntă. De
foarte multe ori, părinții sunt tentați
să renunțe la școlarizarea copiilor din
cauza costurilor asociate, însă noi do-
rim să rezolvăm această problemă în
limita posibilităților”, a declarat Ionel
Soponariu, responsabilul ADRA pentru
regiunea Banat.

Proiectul „Pași spre învățătură” a fost
susținut la nivel local de Departamen-
tele de Educație și Tineret ale Bisericii
Adventiste din regiunea Banatului, de
Asociația „Youth and Family”, precum
și prin fondurile strânse la concertul
umanitar din această primăvară.

► Diferențe majore în privința res- pectării libertății religioase pe glob

Previziunile pentru libertatea religi-
oasă la nivel global sunt îngrijorătoare
pentru cei 2,2 miliarde de oameni de
pe suprafața pământului care suferă
de discriminare și persecuție din cauza
credinței lor, potrivit rezultatelor unui
studiu recent, inițiat de Forumul pentru
Religie și Viață Publică al Centrului de
Cercetare Pew (Pew Research Center's
Forum on Religion and Public Life).

Studiul a analizat numeroase ra-
poarte și date din 2006 până în 2009 și
a identificat tendințe recente în ceea ce
privește nivelul de represalii religioase
și protecție în diferite țări. Acesta a des-
coperit, în parte, că nu există niciun
ajutor imediat pentru cei care suferă
pentru credința lor. De fapt, situația
se pare că se înrăutățește în multe țări
care au deja niveluri înalte de restricții
religioase.

China, Iran, Uzbekistan și Egipt de-
țin primele poziții în lista țărilor cu cele
mai mari restricții guvernamentale pri-
vind libertatea religioasă. Studiul a avut

în vedere și „hărțuirile sociale” ale minorităților religioase. China, Nigeria, Marea Britanie, Rusia și Suedia au fost citate printre țările cu ascensiune recentă în actele de violență generate de ură religioasă.

„Numai în ultimele câteva luni, am fost martorii anulării înregistrării legale a mai multor organizații religioase din Ungaria, inclusiv a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, distrugerea bisericilor creștine în Etiopia, asasinarea apărătorilor libertății religioase în Pakistan și continuarea persecuțiilor legale și a violențelor sociale împotriva minorităților creștine din Orientul Mijlociu”, a afirmat John Graz, director al Departamentului Relații Oficiale și Libertate Religioasă al Bisericii Adventiste.

Dwayne Leslie, reprezentantul Bisericii Adventiste în cadrul Congresului Statelor Unite și al comunității diplomatice din Washington, afirmă că este greu pentru cei din Occident, care-și pot practica în libertate religia, să înțeleagă cât de vulnerabili sunt membrii bisericii în țările fără tradiție puternică de libertate religioasă.

Rezultatele acestui nou studiu au înfățișat o imagine care ne trezește la realitate cu privire la viitorul libertății religioase pe suprafața globului.

► La odihnă Terenteac Vasile

S-a născut la Perieni, jud. Iași, pe data de 23 iulie 1927, în familia Terenteac Mihai și Maria. Familia sa a îmbrățișat credința adventistă în anul 1933, iar el a primit botezul pe 22 iunie 1941, la doar 14 ani devenind membru al Bisericii Adventiste din localitate.

În perioada 1949-1951 a fost încorporat în armată și alăturat grupei adventiștilor condamnați pentru ascultarea statornică de poruncile lui Dumnezeu.

La 14 noiembrie 1955, s-a căsătorit cu Olimpia Panaite, formând împreună nu doar o familie cu o viață exemplară, dar și o foarte valoroasă echipă misionară. Aproape 55 de ani s-au bucurat să lucreze împreună pentru Domnul, dovedind între altele și o ospitalitate proverbială. În Biserica Adventistă din Perieni, a slujit cu dragoste, dăruire și

competență 14 ani ca lider de tineret, apoi pe rând ca secretar, casier, diriginte al Școlii de Sabat, prim-diacon și, timp de 29 de ani, ca prezbiter cu binecuvântare.

După rugăciunea de la închiderea Sabatului, din 29 mai 2010, cu o încredere puternică în făgăduințele divine, și-a plecat capul, încheind alergarea pe acest pământ, în speranța sfântă a întâlnirii cu Mântuitorul în ziua revenirii Sale. Pe lângă o lipsă de neînlocuit, lasă în urmă amintirea unui exemplu de creștinism autentic și inspirator, care nu se va șterge curând.

► La odihnă Johanna Maurer

În data de 23 august 2011, din marea constelație a familiei Maurer s-a stins una dintre stelele însemnate, Maurer Johanna, care a luminat de-a lungul anilor vieții, în calitate de soție fidelă, mamă și bunică iubitoare.

S-a născut la data de 21 ianuarie 1932, în familia lui Katharina și Jonann Maurer, în pitorescul sat Noul Săsesc, jud. Sibiu, unde și-a petrecut și copilăria. Viața creștină exemplară a părinților și experiențele personale au determinat-o să-și consacre viața lui Dumnezeu prin botez, în iulie 1946.

În timpul anilor petrecuți în Mediaș, l-a cunoscut pe tânărul pastor-asistent Jonann Maurer, viitorul ei soț. Cununia a avut loc în ziua de 29 iulie 1956. Împreună s-au dedicat vieții și activității pastorale. Aceasta a însemnat renunțări, sacrificii, o casă ospitalieră și o inimă deschisă față de oameni. Membrii bisericii din Sighișoara nu vor uita niciodată faptul că soții Maurer au renunțat la locuința lor în favoarea bisericii, pentru a ocupa imobilul întunecos și umed din strada Andrei Mureșan, care fusese casa de rugăciune a bisericii de până atunci.

În timpul anilor petrecuți în Târnăveni, s-au născut cei doi copii: Gabriel și Doris. Din Sighișoara s-au mutat în districtele din Câmpia Turzii și apoi Baia Mare. În perioada 1986-1988, familia s-a mutat în Germania, la Stuttgart, unde sora Johanna și-a petrecut restul vieții. S-a integrat repede în viața comunității, câștigându-și multe prietene, pentru

care a fost o binecuvântată sursă de încurajare spirituală.

În sufletul ei a păstrat mereu dorul după comunitatea din Noul Săsesc și saturday natal. Asemenea patriarhului Iacov, ultima ei dorință a fost aceea de a fi înmormântată în glia străbună.

Înmormântarea a avut loc pe 28 august 2011, în Noul Săsesc, în prezența soțului, a copiilor (Gabriel Maurer, secretarul Diviziunii Euro-Africa, și Doris), a multor rude, prieteni, cunoscuți și a membrilor Bisericii Adventiste. Serviciul religios a fost oficiat de pastorii Lucian Cristescu, președintele Conferinței Transilvania de Sud, și Emilian Niculescu, asistați de Horea Tămășan, trezorier, și Claudiu Mihanoș, pastorul districtului.

► La odihnă Rosalia Szabo

„Pe această cale, anunț cu tristețe faptul că, pe 15 august 2011, soția mea, Rosalia Szabo, a încetat din viață. S-a născut în satul Viile Tecii, jud. Bistrița-Năsăud, pe data de 7 ianuarie 1921. Am întâlnit-o pe Rosalia în anul 1946, eu fiind colportor în acea regiune. Când am cunoscut-o, era văduvă și mamă a doi copii, soțul ei murind în război. Pe 20 mai 1950, ne-am căsătorit, iar în anul 1951 s-a mai adăugat familiei noastre o fetiță, Hilda.

În anul 1954, am plecat la Seminarul Teologic din București, iar în anul 1958 am fost angajat la Timișoara ca pastor-ajutor. După 4 ani de activitate în Timișoara, m-am mutat la Craiova. Acolo am activat timp de 8 ani, iar în anul 1972 am fost transferat la Petroșani. În ultima parte a activității, am lucrat în districtul Bistrița. După pensionare, ne-am stabilit în Germania, orașul Ludwigsburg.

În toată lucrarea pastorală, soția mea, Rosalia, mi-a stat alături, constituind un sprijin prețios în momentele dificile. A fost o soție credincioasă și harnică, gata de orice sacrificiu pentru cauza Domnului. Pot spune că ceea ce sunt astăzi îi datorez soției mele.

Deși acum durerea despărțirii este mare, inima mea tânjește după clipa în care ne vom întâlni din nou, în ziua învierii, după cum ne-a făgăduit Domnul.”

Descoperirea unor copii

John Nevins Andrews

Dragi copii, este un lucru cunoscut de toată lumea că părinții îi învață pe copii și că oamenii mari îi învață pe cei mici, ca voi. Sunt însă câteva exemple în Biblie în care se întâmplă invers, adică cei mici, copiii, îi învață pe cei mari. Vă aduceți aminte de povestea fetei care sluja lui Naaman și care l-a învățat pe acesta despre adevăratul Dumnezeu? Sau despre cum Domnul Isus, copil fiind, îi învăța pe preoți în Templu?

Însă acum aș vrea să vă spun o poveste mult mai recentă, o poveste despre o fetiță și un băiețel... și despre cum acești copii și-au învățat familiile să păzească o poruncă a lui Dumnezeu.

Băiatul se numea Ionel, iar feteița Mariana. Printr-o întâmplare nefericită, părinții Marianeii își pierduseră casa. Neavând unde să locuiască, domnul și doamna Stowell (părinții Marianeii) au început să caute ajutor la prieteni. Astfel că, auzind de această problemă, familia Andrews (părinții lui Ionel) a decis să-i primească în casa lor mare. În cel mai scurt timp, copiii au devenit prieteni, fiind împreună la mai toate activitățile.

Într-o zi, Mariana a găsit o broșură și a început să o citească. Pe măsură ce dădea paginile, ea a aflat despre ziua de odihnă pe care Dumnezeu le-a spus oamenilor să o păzească, ziua a șaptea, sâmbăta. Fiind foarte mirată, a citit din nou cartea împreună cu fratele ei, Oswald. Au citit și în Biblie și au aflat că, într-adevăr, Dumnezeu a spus: „Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul tău. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului, Dumnezeului tău: să nu faci nicio lucrare în ea...” (Exodul 20:9,10).

Cei doi frați s-au hotărât să păzească prima zi de sâmbătă care va veni ca Sabat al Domnului. Zis și făcut. Sâmbătă seara și duminică, cei doi copii erau foarte fericiți. Însă luni, ei s-au gândit să-i spună și lui Ionel despre descoperirea lor. Împreună au reluat subiectul cărții. A fost rândul lui Ionel să fie foarte mirat și surprins de descoperirea făcută. Imediat, el s-a gândit la părinți.

– Voi ați spus părinților despre asta? i-a întrebat Ionel pe cei doi frați.

– Nu, nu le-am spus. Dar noi doi am păzit deja Sabatul trecut așa cum scrie în Biblie... iar acum știi și tu despre asta!

Fiind un băiat înțelept și dându-și seama de importanța descoperirii lor, Ionel spuse:

– Trebuie să le arătăm și părinților, imediat!

Familia Andrews a ascultat cu atenție vestea cea nouă. Au cercetat și, în curând, și-au dat seama că acela era adevărul. Următorul pas a fost să prezinte această veste și familiei Stowell, părinții Marianeii și ai lui Oswald. Dumnezeu a lucrat și la inima acestora și, astfel, cele două familii așteptau și numărau acum cu nerăbdare zilele săptămânii: „luni, marți, miercuri, joi, vineri... Să ne pregătim! Vine Sabatul!”

Aceasta este, pe scurt, istoria descoperirii Sabatului și începerea păzirii lui în viața celor două familii, Andrews și Stowell. Crescând mare, Ionel (pe numele lui englezesc

John Nevins Andrews) a fost binecuvântat de Dumnezeu și a ajuns primul misionar adventist de ziua a șaptea trimis de Conferința Generală în Europa. De asemenea, el a învățat mult la școală și astfel reușea să citească Biblia în șapte limbi, a învățat pe dinafară întreg Noul Testament, toate acestea pentru că îl iubea pe Dumnezeu și încerca să facă tot ce afla că îi cere Dumnezeu.

Copii, rugați-vă lui Dumnezeu ca, deși sunteți mici, El să vă descopere voia Lui, așa cum le-a descoperit copiilor din povestirea de mai sus sau așa cum îi vorbea și îi descoperea planul Său micuțului Samuel!

Și, copii, după ce veți ști ce așteaptă Dumnezeu de la voi, să aveți curajul să faceți acele lucruri și să le spuneți și altora despre ele: fraților și surorilor voastre, prietenilor de joacă și mai ales părinților!

Părinți, „și copiii mici pot să fie creștini și să aibă o experiență potrivită cu vârsta lor. Este adevărat și azi faptul că cei mai receptivi la învățăturile Evangheliei sunt copiii. Inima lor este deschisă față de influențele divine și este în stare să rețină învățăturile primite.”¹ ■

Camelia Ghejan este învățătoare la Școala „Mihai Ionescu”, București.

¹ Ellen White, *Hristos, Lumina Lumii*, pag. 515, ed. electronică.

SABATUL – reformă urgentă

Ale vorbi adventiștilor despre Sabat pare ceva inoportun. Poate chiar ofensator: „Ne predici nouă, adventiștilor de ziua a șaptea, despre ziua a șaptea?” Și totuși, lucrurile nu stau chiar așa. Îmi imaginez ziua Sabatului ca pe un triaj de cale ferată – locul unde se intersectează o mulțime de magistrale ale vieții noastre de creștini. Trenurile goale sau pline vin din anumite direcții și pleacă în alte direcții. Interesant de notat este faptul că toate aceste mișcări nu sunt determinate în fond de o zi anume – de această dată, ziua a șaptea – ci de o Persoană infinit de importantă: „Căci Fiul omului este Domn chiar și al Sabatului” (Marcu 2:28).

Întrebarea „Iubesc sau nu Sabatul?” este de fapt „Îl iubesc sau nu pe Domnul Isus?”. Dacă măcar o dată am trecut pe la Golgota, atunci nici nu mai stau pe gânduri. De dragul Mântuitorului iubesc și Sabatul Său și tot ce este legat de El. Pentru că un creștin care negociază cu Acela care S-a răstignit pentru el are nevoie urgentă de un pelerinaj la Dealul Căpățânii.

Să adăugăm și faptul că Sabatul este materia examenului final: „Sabatul va constitui proba cea mare a credincioșiei, căci el este adevărul pus în discuție în mod deosebit. Când va fi adusă încercarea finală asupra oamenilor, se va trage linia de deosebire dintre aceia care Îl slujesc pe Dumnezeu și aceia care nu-L slujesc. În timp ce păzirea sabatului fals, pentru a asculta de legea statului, contrară poruncii a patra, va fi o recunoaștere fățișă a apartenenței la o putere care este în opoziție cu Dumnezeu, păzirea Sabatului adevărat, în ascultare de Legea lui Dumnezeu, este o dovadă de credincioșie față de Creator. Pe când o categorie, care primește semnul supunerii față de puterile pământești, primește semnul fiarei, cealaltă, alegând semnul supunerii față de autoritatea divină, primește sigiliul lui Dumnezeu” (*Tragedia veacurilor*, pag. 605).

Nu este de mirare că drumul redeșteptării trece fără ocolire prin teritoriul sacru al Sabatului. Sabatul nu este weekend, adică timpul liber de la sfârșitul săptămânii, ci timpul plin de prezența Făcătorului și Răscumpărătorului nostru. În lumina care curge de la tronul universului, fiecare detaliu legat de ziua de închinare este important. Niciodată, dar mai ales acum, nu este bine să mergem „după ureche” sau după normele culturale contemporane, chiar dacă avem tendința de a le boteza, pentru a le face loc în biserică.

„Dumnezeu este foarte dezonorat de cei care nu păzesc Sabatul potrivit poruncii, atât în literă, cât și în spirit. El ne cheamă la o reformă în păzirea Sabatului” (*Sfaturi pentru biserică*, pag. 263).

„Nu toți oamenii noștri sunt atât de atenți cât ar trebui să fie cu privire la păzirea Sabatului. Dumnezeu să-i ajute să facă o reformă” (*Sfaturi pentru sănătate*, pag. 491).

„Este nevoie de o reformă a Sabatului între noi, cei care mărturisim că păzim ziua sfântă de odihnă lăsată de Dumnezeu. Unii discută problemele lor de afaceri și fac planuri în Sabat, iar Dumnezeu privește acest fapt ca și cum ei s-ar fi angajat în afacerile propriu-zise” (*Evanghelizare*, pag. 245).

Prin profetul Isaia, Domnul Sabatului ne cheamă să fim restauratorii credinței originale (Isaia 58:12-14). Pana inspirată ne-a lăsat un tablou al reformatorilor zilelor de pe urmă, în care ne putem regăsi fiecare. Haideți să urmărim cu atenție:

„La vremea sfârșitului, orice instituție divină va fi restabilită. Spărtura făcută în Lege, atunci când Sabatul a fost schimbat de om, urmează să fie reparată. Rămășița poporului lui Dumnezeu, stând înaintea lumii ca reformatori, trebuie să arate că Legea lui Dumnezeu este temelia oricărei reforme durabile și că Sabatul poruncii a patra trebuie să stea ca memorial al creației, o aducere-aminte permanentă a puterii lui Dumnezeu. În cuvinte distincte și lămurite, ei trebuie să prezinte nevoia ascultării de toate poruncile Decalogului. Constrânși de dragostea lui Hristos, ei trebuie să colaboreze cu El la reclădirea locurilor pustii. Ei trebuie să fie dregătorii spărturii, cei care repară drumurile și fac țara cu putință de locuit” (*Profeți și regi*, pag. 678).

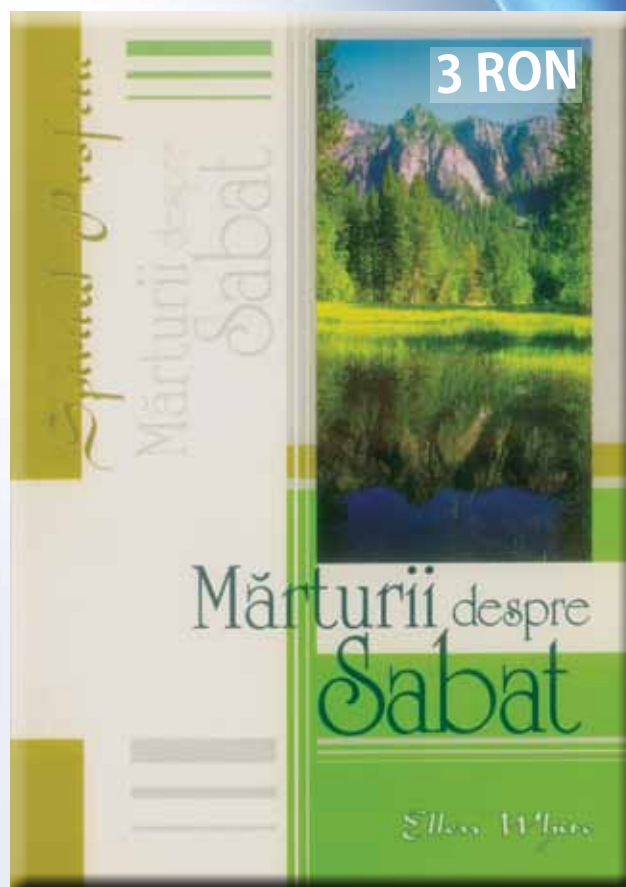
La final, o lăsăm tot pe sora White să-și descarce povara inimii: „Simt o dorință intensă ca aceia care păzesc Sabatul Domnului să pășească în față ca reformatori, ca un popor care are cele mai sacre adevăruri încredințate vreodată muritorilor. (...) Ei trebuie să stea în față lumii în dreptate și sinceritate, arătând ceea ce a făcut adevărul pentru ei. Astfel, ei nu vor mărturisi doar că au o lumină specială cu privire la pericolele care vin asupra lumii, ci vor da o mărturie vie, prin consistența vieților lor, despre puterea harului salvator” (General Conference Bulletin, 25 apr. 1901). ■

Teodor Huțanu este președintele **Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România**.

„Noi știm că binecuvântarea lui Dumnezeu nu poate veni asupra acestei biserici până când nu va exista o reformă în acest punct important [Sabatul]. Cei care ocupă poziții de răspundere ar trebui să fie atenți ca exemplul și cuvintele lor să fie de așa natură încât să-i conducă pe oameni la concepții și practici corecte. Ei ar trebui să se asigure că în niciun fel nu micșorează cerințele lui Dumnezeu.” –

Ellen White

Din perspectivă divină, Sabatul îl invită pe credincios să-și reînnoiască legământul cu Dumnezeu prin încetarea activităților zilnice pentru a se închina lui Dumnezeu mai liber și deplin. Din perspectivă umană, Sabatul îl cheamă pe credincios să sărbătorească iubirea creatoare și răscumpărătoare a lui Dumnezeu, prin manifestarea milei și preocupării față de alții.